

YENİ
EVREDE

MÜCADELE BİRLİĞİ

FABRİKALAR TARLALAR SİYASİ İKTİDAR HERŞEY EMEĞİN OLACAK!

NEWROZ

PIROZ BE!

• Devrimin
Hız
Vermek

• İşçilerin
Emekçilerin
Kendi
Hükümeti

• Devrimci
Proletaryanın
Demokrasi
Anlayışı

• Krizden Çıkış
İçin Proletarya
İktidarı
Ele Geçirmeli

• 13 Mart
Savaşçıları
Yaşıyor
Savaşıyor

• Dünya
Emekçi
Kadınlar
Günü

13 MART SAVAŞÇILARI ANMA ETKİNLİĞİ

ÜÇ KOMÜNİST İŞÇİ

**13 Mart 1982'de
İdam Edildiler
ADLARI
ONURUMUZ
KAVGALARI
KAVGAMIZ**

MÜCADELE BİRLİĞİ PLATFORMU

DEVİRİME HIZ VERMEK

Kapitalizmin ekonomik krizlerinin sonuçları, emekçi halk kitleleri için tam bir yıkım, sefaletin derinleşmesi, yaşam koşullarının daha da kötüleşmesi; tüm yaşam araçlarının elinden alınarak açlığa ve ölüme mahkûm edilmesi demektir. Ekonomik krizler aynı zamanda tüm eski toplumsal ilişkilerin altüst olması; süregelen ilişkilerin yıkılmasıdır. Ekonomik krizler tarihi hızlandıran bir rol oynarlar.

Tarihi hızlandıran çeşitli etkenler vardır. Bu etkenlerden biri insanların küçük yaştan itibaren üretime katılması ve kadınların toplumsal üretim sürecine çekilmesidir. Başka bir etken, savaşlar ve özellikle dünya savaşlarıdır. İlk dünya savaşı olan I. Emperyalist Paylaşım Savaşı, beraberinde büyük bir ekonomik yıkım, eski ilişkilerin tasfiyesi, emekçi kitleler için tam bir ekonomik yıkım ve sefalet, bunun sonucu olarak artan bir öfke ve öfkenin yarattığı ayaklanmalar ve savaşın yarattığı yeni koşullarda arka arkaya toplumsal devrimlerin patlak vermesini getirdi. Savaş tarihi hızlandıran sonuçlar yaratmıştır. II. Dünya Savaşı da kapitalist dünyada aynı sonuçları yarattı. Her iki savaşın yarattığı dünya koşulları kapitalizmden komünizme geçiş sürecini hızlandırmıştır.

Kapitalizmin dünya krizinin bu yeni aşaması, dünya savaşlarını da ortaya çıkardı. Ekonomik krizin yıkıcı etkileri kendini hemen göstermiştir. Şiddetli sınıf çatışmalarına yol açan politik sonuçlarını ilk günden sonra yaratmıştır. Krizin hem yıkıcı ve hem de devrimci sonuçları birlikte ortaya çıkmıştır. Ekonomik krizler de savaşlar gibi tarihi hızlandırıcı yol aynıyor. Emperyalist savaşlar gibi, ekonomik krizlerde kapitalizmin yapısından kaynaklanıyor. Devrimci proletaryanın yaptığı, savaşın ve ekonomik krizin yarattığı nesnel ortamdan yararlanıp, burjuvazinin egemenliğini devirmek ve proleteryaı iktidara getirmektir.

Ekonomik krizler tarihte devrimci bir rol oynar. Örnek, borsa krizleri, orta sınıftan ortadan kaldırarak, tüm yerleşik ilişkilere son vererek, bu sınıf üzerinde devrimci bir etkide bulunur. Her ekonomik kriz sırasında sermayenin merkezleşmesi de hızlanır. Üretimin, emeğin toplumsal karakteri ile bunun sonuçlarına kaçmanın özel biçimi arasındaki çelişki ve çatışma keskinleşir ve şiddetlenir. Sınıf savaşımı, ekonomik krizin emek-sermaye anlaşmaz çelişkinsini derinleştirir. Öne çıkan sınıf savaşımı bu dönemlerde son derece yoğun olur. Sınıf savaşımının keskinleşmesi, yoğunlaşması ve şiddetlenmesi tarihi hızlandırır.

Savaşlar sırasında da olduğu gibi ekonomik krizler sırasında da emperyalizmin bir eğilimi olan devlet-tekelleşmesi derinleşir ve yeni bir aşamaya çıkar. Ekonomik krizlerin devlet-tekelleşmesini hangi noktalara çıkaracağını son büyük krizde de kendisini gösterdi. Kapitalist devlet, tekellerin yararına, piyasaya ve sürece büyük ölçüde müdahale etmiştir. Bu müdahale sonucu tekelleşen sermaye güçleri krizin etkisinden kurtarılmış krizin ağır sonuçları küçük-burjuvanın, orta sınıfı ve tekel-dışı kalmış burjuvazinin sırtına yüklenmiştir. Devletle bütünleşmiş tekelleşen kapitalizmi tekelleşen kapitalizmin bir eğilimi olarak ileri bir boyut kazanmıştı. Bu bütünleşme sırasında üretimin toplumsal boyutları da o oranda derinleşmiştir. Devlet-tekelleşmesi de tarihi hızlandıran bir etkidir.

Büyük sanayiinin gelişmesi, bilim ve teknik ilerleme, gelişme araçlarının devasa boyutlara varması, toplumsal üretimi derinleştiren her gelişme, tarihin hızlanmasını sağlayan etkenlerdir. Tüm bu gelişmeler maddi koşulları olgunlaştıran gelişmelerdir. Maddi koşulların olgunlaşması, toplumsal devrimin olgunlaşmasını sağlıyor. Maddi koşulların kapitalizmden komünizme geçiş için, toplumsal devrim için olgun olması yalnızca emperyalist ülkelerle sınırlı değildir. Bütün kapitalist ülkelerde ortaya çıkan bir durumdur. Kapitalist dünyada devrimin maddi koşulları değildir yalnızca hazır olan kapitalizmin uzlaşmaz çelişkilerinin keskinleşmesi, ekonomik krizler, sınıf savaşımını şiddetlenmesi, devrimci durumun ortaya çıkması emperyalist-kapitalist sistemde devrimin objektif koşullarını yaratmıştır. Devrimin koşulları genel olarak olgunlaşmıştır. Burada devrimci güçlerin görevi, şartları oluşmuş olan devrime hız vermektir.

Devrimi hızlandırmak, işçi sınıfı hareketine bir itiş vermek, Kürt ulusunun kendi kaderini tayin hakkını savunmak ve bu yönde pratik görevler üstlenmek, emekçi halk kitlelerinin ayrı ayrı olan eylemlerini tek ve merkezi bir hareket içinde birleştirmek, sınıf savaşımının devrimci yöntemlerini daha fazla devreye sokmak, harekete teorik, pratik önderlik yapmaktır. Devrim, devrimin öznesi etkili ve birleşik olarak harekete geçirilerek hızlandırılır. Devrimin öznesi burada devrimin gerçek güçleridir. Devrimin öznesi savaştan işçi sınıfıdır ve emekçi halk kitleleridir, yani kendi tarihini bilinçlice kendisi yapan kitlelerdir. Devrimi harekete hız vererek ve örgütleyerek hızlandırabiliriz. Örgütlü devrimci hareket hedefine daha çabuk ulaştı.

Savaşlar sırasında da olduğu gibi ekonomik krizler sırasında da emperyalizmin bir eğilimi olan devlet-tekelleşmesi derinleşir ve yeni bir aşamaya çıkar.

Kapitalizmin ekonomik krizi, Türkiye ve Kürdistan'da sınıf savaşımıyla, devrimci mücadeleyle hızlanmış olan tarihi süreci daha da hızlandırdı. Devrimi hazırlayan pek çok etken büyük krizin etkisiyle etkin bir şekilde harekete geçmiştir. Yıllardan beri yoğun-devrimci biçimde süren mücadele daha çabuk ulaşılmasını sağlıyor. Koşullar Leninist Parti'nin devrimin programında belirttiği Demokratik Halk Devrimini(DHD) ve Demokratik Halk İktidarı (DHİ)'nin gerçekleşmesini sağlayacak denli olgunlaşmıştır. Tarihin hızlanması, devrimin yolu üzerinde olan pek çok engelin tarihin kendisi tarafından aşılması demektir. Tarih sıçramalarla ilerliyor. Birçok yirmi yıl bir güne sığıyor. Devrimci proletaryanın güncel görevi, devrimci koşulları ve olanakları devrime dönüştürmektir.

Kapitalizmin devrimci bir krize girmesi kaçınılmazdır. Devrimci kriz, emek-sermaye uzlaşmaz çelişkisi eksenlidir. Uzlaşmaz sınıf çelişkisi keskinleştikçe, bu temel üzerinde devrimin bir kriz ve şiddetli sınıf savaşımı zorunlu olarak gündeme gelir. Devrimci kriz dönemlerinde, eski sınıfsal ilişki ve pratik ortam değişime uğrar, sınıflar ilişkisi yeni bir biçim alır. Devrimci ve yıkıcı güçler tüm enerjisiyle burjuva egemenliği yıkmak için harekete geçer. Bu nedenle devrimci kriz dönemlerinde, devrimci durum koşullarında tarih büyük bir hız kazanır, devrim güncel hale gelir.

Tarihin temelindeki bütün etkenler ve gelişmelerle yeni bir hız kazanırken, demokrasi ve sosyalizm hedefini gerçekleştirecek koşullar sıçramalı biçimde olgunlaşırken, emekçi kitleler, kendilerini kapitalizm sınırlarıyla, sistem içi istemler ile oyalayamazlar. Kapitalizm bir devrim sorunudur. Kapitalizmin sınırlarını aşmayan bir hareket kaçınılmaz olarak bozguna uğrar ve dağılır. Burjuva egemenliğini yıkmak, emeğin iktidarını gerçekleştirmek, toplumu devrimi dönüşüme uğratmak kurtuluşun ön koşuludur.

Tarihin hız kazandığı devrim dönemlerinde sosyal-reformizm ve oportünizm daha kısa sürede teşhir olur. Devrim dönemleri, sınıf çelişkilerinin keskinleştiği, sınıf savaşımının şiddetlendiği, devrimci kitlelerin uzlaşmacı hareketleri bir kenara ittiği, devrimci güçlerin ve devrimci mücadele yöntemlerinin öne çıktığı dönemlerdir. Kitleler devrimin mücadele yolunu öne çıkararak, reformist yolu, barışçı yolu aştığını ortaya koymuş oluyor. Yalnızca devrim yoluyla zafere varılır.

Devrim kendisini oluşturan koşulların sonucu olarak olgunlaşırken, devrimci proletarya, devrime bir hız verme ve başarıya ulaşma tarihini görevinin bütün gücünü kullanarak yerine getirmelidir. Devrimci görevlerini yerine getirmeyen önce kitlelerin kendisine olan güvenini ve umudunu yitirir. Kitlelere öncülük etmek, devrimci görevlerin yerine getirilmesine bağlıdır. Proletaryanın ve proletaryanın devrimci sınıf partisinin sürece mudahalesi, devrimin geleceğini belirler.

İŞÇİLERİN EMEKÇİLERİN KENDİ HÜKÜMETİ

Türkiye ve Kuzey Kürdistan'da uzunca süredir bir devrim sürecinde olduğunu biliyoruz. Devrimi, bir anlık, tek bir eylem gibi düşünenler bunu anlamakta güçlük çekiyorlar. Oysa o, içerisinde binlerce iradenin kesiştiği, birbirleriyle çekiştiği sayısız olay ve olguyla beslenen bir süreçtir. Bu süreç ileri sıçramalar ve geri çekilmelerle devam ediyor. Tarihsel düğümün ne zaman ve nasıl çözüleceğini hep birlikte yaşayarak göreceğiz. Şu anda yapacağımız tek şey, o büyük sıçrama anını sabırla ve inatla hazırlamaktır.

Olayların devrimci yönde gelişmesi, devrimle birlikte bir devrimci iktidarın da gündeme alınmasını zorunlu kılıyor; çünkü “ her devrimin temel sorunu iktidar sorunudur.” İktidarı nasıl ele geçireceğinizi, iktidarı ele geçirdiğinizde hangi önlemleri alacağınızı somut olarak belirlemek ve devrimde yer alacağını düşündüğünüz, devrimi yapacak sınıfların önüne koymak zorundasınız; çünkü insanlar, soyut, belirsiz hedefler uğruna mücadele etmezler. Tam tersine, somut, yaşamlarında değişiklik yapacak, elle tutulur hedefler uğruna mücadele ederler. “Devrim için mücadele” genel bir söylemdir, insanlar bir devrimle yaşamlarında nelerin değişebileceğini bilmedikçe, buna tüm kalpleriyle inanmadıkça sizin peşinizden gelmezler. Elbette kapitalist sistem içinde her gün her saat çekilmez hale gelen yaşamları onları arkalarından bir devrime iter, onları yaşamlarını değiştirmeye zorlar ama bunu nasıl yapacaklarını ancak pratikte yol gösterenlerden öğrenebilirler. Burjuva partilerin vaatlerini çokça dinlemiş ve hepsini pratikte sınamış olan milyonlarca insan şimdi tam da başka alternatif arayışlarına gitmişken yığınlara önderlik iddiasında olan bir devrimci güç, onlara kendi iktidarları altında neleri elde edebileceklerini, yaşamlarının nasıl de-

şeğini somut olarak göstermek zorundadır.

Leninistler tarafından gündeme getirilen Geçici Devrim Hükümeti, bu amaca hizmet etmektedir, somut bir programla işçi sınıfı ve emekçilerin önüne hangi hedefler için mücadele etmeleri gerektiğini koymaktadır. Bunlar çok uzak ve belirsiz bir geleceğe ertelenmiş hedefler değildir. Türkiye ve K. Kürdistan'da uzunca süreli iç savaşın sonucu olarak ortaya çıkmış olan hedefleridir.

Artık şu çok bir şekilde görülmektedir: üzerinde yaşadığımız topraklarda sorunlar o denli birikmiştir ki, bunlar bir devrim olmadan çözülemez. Türkiye tekeli kapitalizmi zaten uzun süredir bir bunalım içerisindeydi, şimdi buna bir de kapitalizmin genel krizi, küresel ölçekteki buhranı eklenmiş durumdadır. Ve alınan hiçbir tedbir, açıklanan hiçbir paket, bu tepe üstü gidişi durduramıyor. Ege men sınıfın yaşadığı kriz, işçi sınıfı ve emekçilerin üzerine abanıyor. İşsizlik rakamları çığ gibi büyüyor. İflas eden işletmelerin sayısı günden güne artıyor ve bunun ilk sonucu işçilerin işten atılması oluyor. Kapitalistler ancak üretimi yavaşlatarak, kapasite kullanım oranlarını düşürerek krizde ayakta kalabileceklerini düşünüyorlar.

Bu koşullar altında işçi sınıfı ve emekçilerin yaşamsal sorunları bütün iktidar emeğinin olmadan çözülmez. Haliyle Geçici Devrim Hükümetinin programında yer alan tekellere ve büyük bankalar el koyma önlemi, günümüzde, emekçi sınıfların yaşamsal sorunlarının çözümü açısından yakıcı bir hal almıştır. Ancak bankaların, tekellerin, fabrikaların, büyük toprakların kamulaştırılması yoluyla işçi sınıfı ve emekçilerin yaşadıkları sefalet son verebilir. Kapitalist mülkiyete ve üretim araçlarının sermaye niteliğine son ve-

rerek üretim yeniden canlanabilir, işsizlik sorunu ortadan kaldırılabilir. Bu önlemler ise ancak işçilerin, emekçilerin devrimci demokratik hükümeti tarafından gerçekleştirilebilir. Geçici Devrim Hükümeti, çalışma hakkını güvence altına alacak ve işsizlik sorununa son verecektir. Geçici Devrim Hükümeti, çocuk emeği kullanımına son verecek ve onların azgınca sömürsünü ortadan kaldıracaktır.

Milyonlarca insanın, küçük dükkân sahibinin, küçük toprak sahibinin bankalara olan kredi borçları, bankalara el konulması ve tek bir devlet bankası halinde birleştirilmesiyle otomatikman ortadan kalkar. Geçici Devrim Hükümeti, küçük üreticinin, esnafın vb. bankalara olan borçlarını silecek ve böylece onları büyük bir yükten kurtaracaktır. Tekelci sermaye tarafından her gün her saatte yıkıma uğratılan bu kesimler Geçici Devrim Hükümeti tarafından koruma altına alınacak ve onların çıkarına olacak şekilde kolektif mülkiyete özendirileceklerdir.

Geçici Devrim Hükümetinin iktidarı altında ilk iş olarak büyük topraklar kamulaştırılacak, topraklar kolektif mülkiyet haline getirilecek ve küçük üretici köylüler tohum, gübre ve makinelerle desteklenecektir. Kooperatifler kurulacak, çiftçinin ürünü en iyi şekilde değerlendirilecektir. Köylerde kurulan komiteler tüm süreci planlayıp örgütleyecektir.

Geçici Devrim Hükümeti, emperyalizmle olan anlaşmaları iptal edecek. NATO'dan çıkacak. Emperyalizme olan hiçbir borcu ödemeyecek ve Türkiye'yi borç batağından kurtaracak, emperyalizme bağlılığa son verecektir.

Geçici Devrim Hükümeti, ulusal sorunu da köklü bir biçimde çözecektir. “başka bir ulusu ezen ulus, asla özgür olamaz” düşüncesinden hareketle Geçici Devrim Hükümeti, Kürt ulusunun “Ayrı-

ma Hakkı”nı özgürce kullanabilmesi için gerekli koşulları yaratacaktır. Devrimle birlikte Kürt ulusu kendi kaderini dilediğince kullanabilecektir. Bunun yanı sıra ulusal topluluklar tüm haklarına kavuşacaklar ve özgürleşecekler.

Geçici Devrim Hükümeti, daha devrimin ilk gününden itibaren zindanda bulunan on binlerce devrimci tutsağı, zindanları yıkarak özgürleştirecektir. Böylece halkımız çocuklarına, devrimimizin önderlerine kavuşacaktır. İşçi sınıfı ve emekçiler tutsakları özgürleştirerek kendileri de özgürleşecektir.

Geçici Devrim Hükümeti, bütün bunların ilk adımı olarak faşist devlet aygıtını parçalayacak, faşist orduyu ve polisi dağıtacak, tam anlamıyla halkın kendi iktidarını tesis edecektir. Karşı devrimci güçler üzerinde enerjik bir devrimci diktatörlüğü uygulayarak devrimin ve devrimci iktidarın geleceğini garanti altına alacaktır. Faşizmi tüm kurum ve kuruluşlarıyla ortadan kaldırıp gerçek anlamda demokratik bir halk iktidarı kuracaktır.

Bütün bunları ve daha bir dizi önlemi ilk elden alacak olan Geçici Devrim Hükümeti, devrimci bir organ olarak görülmelidir. Komite ve konseyler üzerinden yükselecek, işçi sınıfı ve emekçilerin kendi iktidar organı. Doğaldır ki, Geçici Devrim Hükümeti, devrimci yöntemlerle çalışacak ve çoğunluğun çıkarlarını gözetecektir. Gerçek bir halk demokrasisini hayata geçirecek ve seçilen her kişinin gerektiğinde geri çağrılabilmesini garanti altına alacaktır.

Şimdi geriye cevaplanması gereken tek bir soru kalıyor: Bugün Geçici Devrim Hükümetini gündeme getirmiş olmak, sınıflar mücadelesinin ulaştığı düzeyi abartılı değerlendirmek midir? Bu soruyu soruyoruz çünkü ortalama sol hareketin bizi koşulları fazlasıyla devrimci bulmakla eleştirdiğini biliyoruz. Ortalama sol hareket, uzunca bir süredir devrimle ilgilenmediği için devrimci iktidarla da ilgilenmiyor. Haliyle devrimin somutluğu, güncelliği, devrimci bir iktidar üzerine düşünmenin zorunluluğu üzerine söylenen, söylenecek her söz onlara “abartılı” geliyor. Onların gündeminde devrim yok. Ergenekon davası, adalet mekanizmasının bozuk olduğunun, işlemediğinin gösterilmesi, “hukuksuzluk”un tanıtılması var. Ve tabii seçimler... Ortalama solun önemli bir kesimi, bu yerel seçimlerde ulusal hareketin kanatları altında birkaç belediye ya da muhtarlık kazanma peşinde. Böyle yapmakla burjuvazinin değirmeni ne su taşıdıklarının bile farkında değiller.

Geçici Devrim Hükümeti’ne burun kıvrarak bakanlar, rahatlıkla söyleyebiliriz ki, ayaklanma ve devrimin sorunlarına da burun kıvrarak bakıyorlar. Onlar devrimin bugün olabilme olasılığını o kadar küçük görüyorlar ki, haliyle devrimle ilgili gündeme getirilen her şeye rahatlıkla sırtlarını dönebiliyorlar. Buyusa onların yüzlerini burjuvaziye dönmelerini daha kolaylaştırılmış oluyor.

Ama ne yapılırsa yapılsın, burjuvazinin ekonomik ve siyasi krizi derinleşiyor ve bir Geçici Devrim Hükümeti’nin, işçilerin ve emekçilerin kendi hükümetlerinin zorunluluğu her geçen gün daha fazla açığa çıkıyor.□

13 MART SAVAŞÇILARINI ANDIK

13 Mart 1982’de faşizm tarafından idam edilen Seyit KONUK, İbrahim Ethem COŞKUN ve Necati VARDAR yoldaşların idam edilişlerinin 27. yılında Antep Genç Emekçiler Birliği’nde andık.

Etkinliğimize ölümsüzleşen tüm devrim savaşçıları için bir dakikalık saygı duruşuyla başladık. 13 Mart Savaşçıları anlatan sinevizyon gösterisinin ardından 13 Mart Savaşçıları anlatması için GEB çalışanı bir arkadaş sahneye davet edildi. GEB’li arkadaş, 13 Mart Savaşçıları’nın mücadelelerini anlatarak “13 Mart Savaşçıları da hi tereddüt e sehpas na Denizler gi bi ba lar dik l va lar i dam e di le cek le ri ni bi li y f n n m ca de le si ne a da d lar ya -am la da lar m z sa h i p di yer ek konu ş ma ş ın z son lan d ı r d ı .

Daha sonra etkinliğe şiir dinletisiyle devam ettik. Bir işçi arkadaşımızın okuduğu şiirin ardından, işçi şairimiz Kazım Demir şiirlerini bizlerle paylaştı.

Şiir dinletisinin ardından GEB’li işçilerden ve öğrencilerden oluşturulan müzik grubu sahne aldı. Kendi üretimleri olan parçaları paylaştıktan sonra uzun zamandır ezgilerini bizlerle paylaşan müzisyen bir arkadaşımız sahne aldı. Nurşani’nin 13 Mart Savaşçıları için yazdığı parçayla başlayan arkadaşımız, ozanların parçalarını çaldıktan sonra, etkinliğimizi sonlandırdık.

Etkinlikten sonra masalarımızı birleştirerek sıcak bir sohbet başladık etkinliğe katılanlarla. Seçimler üzrenine konuştuğumuzda bir arkadaşımızın, çözümün seçimlerde olmadığını, çözümün sosyalizmde olduğunu söyledi. Herkes seçimlerin emekçi halklara daha fazla sömürü daha fazla açlık ve sefalet getirdiğini vurguladı. Çözümün işçi sınıfının iktidarında olduğunu vurgulanarak dünyada sosyalizmin örnekleri olduğunu vurgulayan bir başka arkadaşımız sosyalizmin ütopya olmadığını söyledi. Ve dünyanın adım adım sosyalizme gittiğinin vurgusunu yaptı. Dünyada yaşanan küresel krizin ayaklanmalarla sonuçlanacağını ve ayaklanmaların ilk kıvılcıklarının başladığına vurgu yapıldı. Uzun bir sohbetin ardından kurtuluşun devrimden başka yol olmadığı ortaya çıktı.

DEVRİMCİ PROLETARYANIN DEMOKRASİ ANLAYIŞI

İnsanların yaşayabilmeleri için, öncelikle yiyecek, ısınma, konut gibi zorunlu şeylere ihtiyaçları vardır. Kapitalizm koşullarında burjuvazi, işçi sınıfına öyle bir yaşam dayatmıştır ki, nüfusun büyük çoğunluğu, yaşamını sürdürebilmek için olmazsa olmaz olan zorunlu gereksinimlerini karşılayabilecek tüketim nesnelere elde etmek dışında hiçbir şey düşünmüyor. Burjuva demokrasisi koşullarında bile, bu demokrasi ne kadar gelişkinse o oranda etkili biçimde ve binlerce ustalıkla aldatmaca yoluyla, burjuva sınıf, emekçi yığınları politikadan uzaklaştırıyor, nüfusun ezici çoğunluğunun ülke yönetimine katılmasını engelliyor.

Burjuva iktidarlar, emekçi yığınların kendi yaşamları ve kaderleriyle ilgili hiçbir konuda özgür iradeleriyle görüş belirtmelerine, karar almalarına izin vermez. Toplantı ve gösteri düzenlemelerini, “düşünce ve basın özgürlüğü” adına, bin bir yol ve yöntemle engeller. Burjuvazi ve politik iktidar kendi demokrasilerinin en temel aracı, göstergesi ve uygulama mekanizması olan parlamentoya emekçi sınıfların, ezilen ulusların ve proletaryanın gerçek temsilcilerinin girmelerini yine aynı yöntemlerle engeller. Kaldı ki, bu parlamentolar hiçbir zaman halkların gerçek sorunlarının, önemli sorunlarının, önemli sorunlarının tartışma yeri, çözüm yeri olmamıştır. Yaşamsal sorunların gerçekten tartışılıp karar altına alındıkları yerler tekellerin yöneticilerinin, bankaların, borsaların, en tepesinde yer alanların toplantı masalarıdır. Yemek toplantılarında, golf sahalarında görüşülüp tartışılan sorunlar, tekellerin yönetim odalarında karara bağlanır.

Emekçi sınıflar ve ezilen uluslar, burjuva devletin, burjuva parlamentonun, burjuva demokrasinin kendilerine ne kadar yabancı ve uzak olduğunu, bütün bu ustaca hazırlanmış mekanizmaların asıl olarak burjuvazinin, emekçi sınıfları egemenlik altında tutmak, bastırmak için var olduklarını bizzat kendi yaşamlarında görür ve kavrarlar. Burjuvazinin devleti, ordu, polis,

Komite ve Konseyler, emekçi sınıfların en geniş biçimde katılımının gerçekleşebileceği bu kitle örgütleri, emekçi sınıfın ve ezilen ulusun öncüsü olan işçi sınıfının hem mücadele organı, hem de mücadele içindeki geniş yığınları, diğer emekçi sınıfları yönetmeyi öğrenebileceği bir yönetim organıdır. Komite ve konseyler eliyle işçi sınıfı ve emekçi sınıflar, burjuva sınıf egemenliğine, burjuva iktidara karşı mücadele ederken, aynı zamanda burjuva sınıfa rağmen ve burjuva sınıfın dışında hem kendi kendilerini hem de bütün ülkeyi yönetmeyi öğrenecekleri bir eğitim okulu da olacaktır

zindan sacayağı üzerinde durur; bu sacayak etrafında örgütlenen zor aygıtları tarafından korunur; memurlar, yarğışlar görevliler ordusundan oluşan bürokrasi tarafından yönetilir. Ezilen sınıflardan milyonlarca kitlenin her gün kendi yaşantılarından görüp algıladığı yalın gerçek budur.

Burjuvazinin anayasasından parlamenter sistemine dek her yerde yaptığı işe tam bir gözbağcılıktır. İnsan hakları, düşünce özgürlüğü, basın özgürlüğü, toplantı ve gösteri hakkı, sendikal özgürlükler, örgütlenme özgürlüğü, seçme ve seçilme hakkı gibi bütün politik hak ve özgürlükler, burjuva sınıfın çeşitli organlarında şaşaalı söylemler, süslü cümlelerle ilan edilir. Ama öte yandan işçilerin, emekçilerin ve ezilen ulusların, bu hak ve özgürlükleri kullanmalarının önüne bin bir türlü yasal

ve bürokratik engel dikilir.

En demokratik olanlar da dâhil, burjuva egemenliğin devam ettiği hiçbir ülkede proletaryanın, yarı-proleterlerin, emekçi yığınların, ezilen uluslardan milyonlarca kitlenin, uzun sözün kısası nüfusun büyük çoğunluğunun toplantılar düzenleyebilecek geniş salonlara sahip olma, konferanslar düzenleme şansı yoktur. Çünkü bütün bu salonlar, özel mülkiyetin kutsal zırhıyla burjuva sınıfın emrine ve mülkiyetine alınmıştır. Yine milyonlarca kitlenin çıkarlarını savunmak, düşüncelerini açıklamak için, ne basımevlerine ve kâğıt stoklarına ne de uydular üzerinden bütün dünyaya yayın yapan televizyon kanallarına erişme ve bunlardan yararlanma imkânı vardır. Bütün bunlar da tekeli sermayenin elinde aşılmaz özel mülkiyet zırhıyla korunmaya alınmıştır. Aslında bu gerçekleri görmek için çok uzağa gitmeye bile gerek yok. Biliyoruz ki, işçi ve emekçilerin, ezilen ulustan milyonların 1 Mayıs gösterileri, Newroz kutlamaları her zaman devlet terörüyle, yasalar ve yasaklarla engellenmiştir. Yani emekçi yığınların açık hava gösterileri, mitingler yapmalarına dahi fırsat verilmiyor.

Burjuva devlet, bütün bu özgürlükleri cafcıflı sözlerle ilan ederken, aslında bütün bunları tekelci sermayenin, burjuva sınıfın emrine ve mülkiyetine sunarak milyonlarca emekçinin kullanmasını, erişmesini engelliyor. Kitlenin önüne gösterişli, içi boş siyasal gevezelikler atarak milyonları oyalayıp, politik yaşamdan tam anlamıyla dışlıyorlar.

Burjuvazi, geniş kitleleri politikanın dışına iterek, kendi ekonomik ve politik ayrıcalıklarının devamını sağlıyor. Kapitalist sömürü sonucunda, bugün geniş emekçi kitleler öylesine derin bir yoksulluk ve sefaletle itilmiş, öylesine bunalmış, ne yapacağını bilmez hale getirilmiş, öylesine bitkin duruma düşürülmüşler ki, ne siyaset ne de siyasal alanda olup bitenler onun ilgisini çekiyor.

Politik alandan dışlananlar, giderek toplumsal alandan da dışlanıyor. Kapitalist bir devlette, bütün burjuva mekanizmaların işleyişindeki ayrıntılar, bütün parlamentarizmin ve bütün temsili kurumların işleyişindeki ayrıntılar, toplanma ve gösteri özgürlüğünü, örgütlenme özgürlüğünü burjuva sınıf dışındaki kesimlere kapatan, engelleyen kurallarla doludur. Günlük basından televizyona seçim yasalarına varana dek, hepsi engelleyici kısıtlamalarla doludur. Bütün bu engeller, kısıtlamalar, kendileri yoksulluk çekmeyen, ezilen, sömürülen sınıfların yaşamlarını yakından tanımayan kesimlerin nezdinde küçük, önemsiz ayrıntılar olarak değerlendirilse de orta sınıflar ve küçük burjuvazinin belirli bir kesimi açısından, önemli görülmesi de, bütün bu kısıtlayıcı, engelleyici ayrıntılar, emekçi sınıflardan milyonların politik yaşama katılımını, kendileri için politika yapmalarını imkânsız hale getirerek, çok büyük bir kitleyi politik ve toplumsal yaşamın dışına itmektedir.

Tekelci kapitalizmin, burjuva toplumun bugün, artık daha ileri ve yeni bir toplum için gereken maddi alt yapıyı yeterince olgunlaştırdığı ve aşılmasının zorunluluğu ortada. Yıllardan beri aşılması gereken, ama henüz aşılmamış olan burjuva toplum, bu eski toplum, artık bütün hücrelerine dek çürümüştür. Hava-ya çürümenin mikroplarını, pis kokularını saçarak kendi sonuna doğru hızla sürükleniyor. Ama yeni olana, gelişmekte olana, canlı, genç, taze olan her şeye de kendi çürümüşlüğüne mikroplarını binlerce yoldan bulaştırıp yayarak sürükleniyor. Çürüyen, dağılan ve her şeyi de kendisiyle beraber çürümeye, dağılmaya sürükleyen bu burjuva toplum aşılmadan, yeni olanın gelişip güçlenmesi, egemen olması mümkün değil.

Geniş kitlelerin siyasal yaşama uyandırılması, ekonomik ve politik alanda egemen olması için, ekonomi ile politika arasındaki bağın doğru kavranması gerekiyor. Proletaryanın devrimci sınıf partisi burada hiç ara vermeksizin işçilere, emekçilere ve sömürülen geniş yığınlara bu bağı göstermeli, bu yığınlara, kendi ürettiklerine, emeklerinin sonuçlarına sahip çıkmalarının, uygarlığın ve kültürün nimetlerinden gerçekten yararlanabilmelerinin yolunu göstermelidir.

Proletaryanın devrimci sınıf partisinin amacı, politik iktidarı ele geçirmek, bu yolla proletaryanın ekonomik ve politik kurtuluşunu sağlamaktır. Bunu gerçekleştirirken, en geniş kitleyi, emekçi sınıftan bütün insanları politik yaşama kazanmak gerekiyor. Emekçi yığınları politik mücadeleye kazanmanın en etkili yolu, proletaryanın geniş kesimlerini kucaklayabilecek bir

örgütlenmeden geçer. Bugüne kadar verilen mücadelenin deneyiminden, 1871 Komün deneyiminden, Ekim Devrimi deneyiminden, Doğu Avrupa devrimleri deneyiminden ve diğer ülkelerde verilen devrimci mücadelenin deneyiminden çıkan sonuç, bu örgütlenmenin en elverişli aracının komite ve konsey örgütlenmesi olduğudur. Bizde 40 yıldan bu yana süren iç savaşı kazanmanın, Türkiye emekçi sınıflarını, ezilen ulus ve ulusal topluluklardan milyonlarca kitleyi politik mücadeleye kazanmanın yolu da buradan geçiyor.

En demokratik burjuva devletten “bin kez daha demokratik” olan komite ve konseyler, burjuvazinin demokrasi anlayışının karşısında, tekelci sermaye egemenliğinin karşısında halk demokrasisinin, proletaryanın demokrasi anlayışının somutlanmasıdır. Bu demokrasi anlayışının temel nitelikleri şöyle sıralanabilir.

Komite ve Konseylerde yer alacak işçi ve emekçi sınıfın doğrudan kendi temsilcileri olacaktır. Burjuvazinin burada ne yeri ne de söz hakkı vardır.

En geniş emekçi ve ezilen yığınları kapsayan bu en demokratik örgütler hem mücadele hem de geleceğin iktidar organları olma özelliğine sahipler.

Komite ve Konseyler, emekçi sınıfların en geniş biçimde katılımının gerçekleşebileceği bu kitle örgütleri, emekçi sınıfın ve ezilen ulusun öncüsü olan işçi sınıfının hem mücadele organı, hem de mücadele içindeki geniş yığınları, diğer emekçi sınıfları yönetmeyi öğrenebileceği bir yönetim organıdır.

Komite ve konseyler eliyle işçi sınıfı ve emekçi sınıflar, burjuva sınıf egemenliğine, burjuva iktidara karşı mücadele ederken, aynı zamanda burjuva sınıfa rağmen ve burjuva sınıfın dışında hem kendi kendilerini hem de bütün ülkeyi yönetmeyi öğrenecekleri bir eğitim okulu da olacaktır. □

BASKILAR, GÖZALTILAR, TUTUKLAMALAR BİZİ YILDIRAMAZ

23 Ekim günü sabaha karşı Mücadele Birliği Platformu'na yönelik yapılan baskınlarda, 11 kişi gözaltına alınmış, 6 kişi tutuklanmıştı. Kasım ayının ilk haftalarında ise, 2 kişi daha, dosyada adı oldukları ve arandıkları gerekçesiyle gözaltına alınmış ve savcılığa çıkartılarak serbest bırakılmıştı.

12 Mart günü ise, yine bu dosyada adı oldukları ve arandıkları gerekçesiyle, aralarında yayınevimizden çıkan Z.K.Genç Yoldaş dergisi temsilcisi Mehmet Şen'in de bulunduğu iki kişi, Hatay'da gözaltına alınarak Hatay Kapalı Cezaevi'ne gönderilmişlerdir.

Platformumuza yönelik yapılan bu baskılar, bizleri hiçbir şekilde devrim ve sosyalizm mücadelemizden alıkoyamadı. Temsilcimiz Mehmet Şen ve Adana Ayışığı Sanat Merkezi Sahibi Aytaç Murioğlu, derhal savcılığa çıkarılmalı ve serbest bırakılmalıdır.

BAS KI LAR B Z YIL DI RA MAZ

ÇAMURDAN SİYASET

Yerel seçimler yaklaştıkça burjuva siyasetin düzeyi giderek daha da düşüyor. Düzen partileri arasında yaşanan söz düellolarından tutunda, yapılan işlere, açıklamalara kadar her şeyde tam bir seviyesizlik, dahası çürümüşlük görülüyor. Halk arasındaki tabiriyle tam bir “tencere dibin kara, seninki benden kara” durumu yaşanıyor.

CHP'nin adeta hızla aşağıya düşsün diye yükselttiği İstanbul Büyükşehir Belediye başkan adayı Kemal Kılıçdaroğlu, belki de hayatında ilk kez giydiği çizmelerle İstanbul'un gecekondu semtlerinde oy avcılığına çıkıyor. Buralarda yollardaki çamura vb. dikkat çekiyor. Aynı zaman aralığında AKP'li İstanbul Büyükşehir Belediye başkanı başka bir mahallede insanlara gül dağıtıyor, argo ifadeyle Kemal Kılıçdaroğlu gibileri cebinden çıkaracağını söylüyor. Bunlar olurken Başbakan ile Deniz Baykal birbirlerini hakaretimiz sözlerle topa tutuyorlar. Derken, eski Genelkurmay başkanı Karadayı'nın telefon görüşmeleri sızıyor medyaya. İnsanlar bir anda o ağır görüntünün altında nasıl yakası açılmadık küfür kültürünün yattığını; “medeni” görünümlü burjuva siyasetçilerin aslında ne denli ağzı bozuk, lümpen kültüre yatkın olduklarını görüyorlar. Ve daha önemlisi devletin nasıl tepeden tırnağa çamura bulandığını, burjuva siyasetin nasıl çamurlaştığını, çürüme, yozlaşma ve lümpenleşmenin devletin zirvesine tırmandığını görüyorlar.

Birbiri ardına dosyaları açılıyor. Herkes birbirinin bulduğu açıklarını ifşa ediyor. Tüm kirliliği yaparken yüzleri kızarmayanlar, bunları inkâr ederken adeta birer dürüstlük anıtına dönüşüyorlar. Yine de mimikleri, sözleri onları ele veriyor. Örnek mi? Deniz Feneri dosyasının Türkiye'ye getirilmesine karşı Zahid Akman'ın açıklama yaparkenki halini hatırlayın yeter. Ortaya saçılan yolsuzluk, rüşvet, skandal dosyaları vb. neyi gösteriyor? Yapılan şantajlar, verilen rüşvetler, torpillere, adam kayırmacılığa neyi gösteriyor? Tek kelimeyle söyleyecek olursak, çürümenin boyutlarını. Türkiye tekeli kapitalist sisteminin nasıl tepeden tırnağa çürümüş olduğunu ve nasıl kendisiyle birlikte toplumu da çürüttüğünü, kapitalist sistemin insanları nasıl insanlıktan çıkardığını, onları nasıl kendine benzettiğini, toplumsal dokunun nasıl bozulduğunu, bu haliyle toplumsal yapının daha fazla gidemeyeceğini, bir çöp dağı haline gelmiş sistemin patlayıp dağılacığını gösteriyor.

Elbette bunlar bir anda ortaya çıkan sonuçlar değil, yılların birikiminin ürünüdür. Ka-

pitalist sistem, yapısından kaynaklı bu irini yıllar boyu içinde büyüttü. Şimdi emperyalist ekonomik ilhakla birlikte yeniden dizilen sınıf ilişkileri, sınıfların konumunda yaşanan kaymalar, devlet iktidarı üzerinde mücadelenin yoğunlaşması, hepsi bir düğüm noktasında bulundu. Ve artık burjuvazi neye elini atacacak olsa, bu, kendini boğan bir kemende dönüşüyor. O nedenle, birbirini teşhir yarışına girmiş olan burjuva partileri aslında tekeli kapitalizmin de ipliğini pazara çıkarmış oluyorlar. Yani deyim yerindeyse, kaldırmaya çalıştıkları taşı ayaklarına düşürüyorlar. “Temiz eller” dediklerinin ne kadar çirkefe ve kana bulanmış olduğunu şimdi herkes daha iyi görüyor. Aslında hepsinin aynı bataklık sinekleri olduğu, aynı yerden beslendikleri ve aynı yere pisledikleri daha çok ortaya çıkıyor.

Ar t k Tek Al ter na tif Devamının sahip olmadan, devrim gerçekleştiğinde politik iktidarı nasıl alacağını, ilk elden hangi önlemlere başvuracağını somut olarak ortaya koymadan emekçi sınıflara somut hedefler göstermek mümkün değildir. Bugün ancak bir geçici devrim hükümeti programıyla yığınlar somut hedefler uğruna mücadeleye çekilebilirler. Devrim olduğunda ne olacağını somut olarak bilmeyen, sadece “pisliklerin temizleneceğini” düşünen bir halk, daha ileri gitmek için bir istek göstermez.

Bugün geçici devrim hükümeti programının ilan edilmesini “erken”, “ayakları havada” bulanların, devrimin somut ve güncel olduğunu söyleyen Leninistleri, “devrim rüyası görmek”le eleştirenlerin somut koşullarda ne yaptıklarına şöyle bir bakılırsa, bugünkü sisteme alternatiflerinin ne olduğu daha iyi anlaşılır. “Yozlaşmaya Karşı” kampanyalar, “Adalet İstiyoruz” eylemleri, yerel yönetimlerde yer tutma için aday gösterme, “Birlikte Başarabiliriz” diyerek belediyeçiliğe talip olma vb. vb. Bütün bunlar, bugün her tarafından patlamaya, dökülmeye başlamış olan sistemin sökülüğünü, yırtığını yamamak için öne sürülen mücadele hedefleridir. Ne kadar şaşalı bir dille sunuluyor, uğruna ne kadar çok çaba sarf ediliyor olunursa olunsun bu gerçek değişmiyor.

Yakından bakıldığında görülecektir ki, aslında sistemin çürümüşlüğünü en iyi sistemin kendisi teşhir ediyor. Bize düşen, çürüyen sisteme karşı yığınları devrim için örgütlemektir. İktidar dışında, elde edilecek her şeyin aslında hiçbir şey olduğunu, halk iktidarını kurmanın sanıldığı gibi Kaf Dağı'nın ardında olmadığını onlara göstermektir. □

Bugün bazılarının dile getirdiği gibi “pisliği devrim temizler” demek de yetmiyor. Birincisi, buradaki “pislik” kavramından sistemin kırı, pası anlaşılıyor ve devrim sanki bu kırı, pası temizlemek için düşünülmüştüğü gi-

8 MART'TA DA AYNILAR AYNI YERE AYRILAR AYRI YERE

Bizler EKA (Emekçi Kadınlar) olarak feministler ve devrimci kadınlar arasında ayrışmanın olması gerektiğini bilen ve savunularız. EKA bunun mücadelsini yürütenler ve bedellerini ödeyenler arasındadır. Tarihimiz feminizme ve reformizme karşı emekçi kadınlarımızın verdiği mücadelelerle doludur. 8 Mart konusunda sınıfsal ve devrimci özüne uygun bakışımızı ve pratiğimizi hiç kaybetmedik.

Son beş yıldır 8 Mart'ta, baştan belli olan iki farklı duruş, iki farklı miting var. "Dünya Kadınlar Günü" diyen feminist çevreler; "Dünya Emekçi Kadınlar Günü" diyen çoğunluğu devrimci çevreler. Bu farklılık, daha 8 Mart'ın adını koyarken bile belli oluyor ki bu ayrışma ideolojiktir. Ancak geçen yıllarda EKD'nin ortak iş yapma kültürüne uymayan tavır karşısında özeleştirme yapmak bir yana, EKD'yi yürütmesine seçen bileşene, "bu ilkesizliğin bir parçası olmayacağız" diyerek EKA olarak kendi 8 Mart'ımızı örgütlemiştik. Sonrasında EKD safına karar verip "Dünya Kadınlar Günü" diyenlerin arasındaki yerini almıştı. EKD'nin seçimi de EKA'nın ilkeli ve tutarlı tavrını kanıtlamıştır.

Geçen yıl ise "Dünya Emekçi Kadınlar Günü" olarak feministlerden ayrı duran bileşen ilk kez arasına TKP'yi alarak ideolojik olan bu ayrışmayı biçimsel bir düzeye indirgemmiştir. 8 Mart'ı sınıfsal ve devrimci özüne uygun düzenlemek istediğini söyleyenler, ne yazık ki reformizmi yürütmesine kadar alarak, aslında bu ayrışmanın sadece biçimsel olduğunu göstermiş oldular. Devrimci gördüğümüz siyasetlerle iş yapmak adına ilkesiz ve şekilsiz birlikteliklerden yana olmadığımızı söylemiştik. Reformistler, eğer tercih ederlerse devrimcilerin düzenlediği eylemlere katılabilirler, demiştik. Reformizm konusunda sadece biz böyle düşünmüyorduk. Ancak reformizme karşı bizim gibi düşünen ve dergilerinde yazıları çıkanların bizim pratiğimizi, ilkeli ve tutarlı duruşumuzu gösteremediğini görüyoruz. Geçen seneki toplantılarda yüzlerine söylemiştik bu çelişkili tutumlarımızı... Ve hatta şu hatırlatmayı yapmıştık: Devrimcilere 19 Aralık katliamından 3 gün sonra "lüzumsuz gruplar", "tasfiye oldular" diyen TKP Genel Başkanı Aydemir Güler'e karşılık "Zavallılar, bir arekete katılmıyorsunuz, direnişinizi bilmez, bedel bilmezler; bir koldan sınıfsal ve devrimci özünü ayırarak, bir koldan sosyalistlik, komünistlikle al

dat mak t r. O ku yun, g r n, du yun, ba ka la r rim ci le rin ce set le ri ze rin de par sel he s em lak la r her ke (E 0 eakn2001-Yatan) Geçen sene tüm hatırlatmalarımıza ve buna uygun davranılması gerektiğini söylememize rağmen, TKP'yi yürütmesine alıp kolkola bir 8 Mart düzenleyenlere cevabımızı EKA olarak kendimiz ayrı yaptığımız 8 Mart'la göstermiştik. Ve bu durumu geçen sene 113. sayımızda "Bana Arkadaşımı Söyle Sana Kim Olduğunu Söyleyeyim" başlıklı yazımızda detaylı anlatmıştık.

Bu sene ise yine "Dünya Emekçi Kadınlar Günü" diyenlerin çağrısı üzerine (ki çağrıda TKP'nin adı geçmiyordu) toplantıya katıldık. Ancak geçen senenin benzeri bir durumla karşılaştık. TKP toplantıya çağrılmakla kalmamış, yürütmeye seçilmesi konusuna da sessiz kalınıyordu. Üzerine bir de seçimler konusu gündeme alınınca (Aslında haklıydılar. TKP'yi toplantıya çağırınlar ve yürütmesine alanlar seçimlerdeki yaklaşımlarını da, genel duruşlarını da göstermiş oluyorlardı. Her ne kadar yazıları ve sözleri başka olsa da...) önceki senelerdeki sonucun doğması kaçınılmazdı.

"Dünya Emekçi Kadınlar Günü" diyenler, ne acıdır ki Feministlere giderek görüşmüş ve "iki ayrı 8 Mart yapmayalım" demişlerdir. Hatta ikna etmek için Kadıköy'de tek miting de iki ayrı metnin okunmasını dahi önermişlerdir. Ancak feministler tutarlı davranarak "kendine 8 Mart'ı devrimci özüne uygun yapalım" diyenleri reddetmiştir. Bunları, bizi de çağırdıkları toplantıda bu bileşenin kendi anlatmıştır. Ayrıca TKP, geçen yıldan reformizme bakışımızı bildiği için, "bizi reformist olarak görüyordunuz, bu yıl bu konuyla ilgili bir değişiklik oldum mu" diye sordu. Biz EKA'lılar da politikalarımızın yıldan yıla değişmediğini, söyledik. Bu bileşenin feministlere giderek birlikte bir 8 Mart yapmak isteyişinden, yine TKP'yi çağırışından ve yürütmesine kadar alışından, bu platformun nasıl da biçimsel bir ayrılık içinde olduğunu görmek mümkündür. "Aynılardan aynı, ayrıların ayrı yerde olduğu platformlarda görüşmek dileğiyle" toplantıdan ayrıldık. İlkesiz ve şekilsiz birlikteliklerden, biçimsel ayrılıklardan uzak gerçekteki sınıfsal ve devrimci özünü ayırarak, bir koldan sosyalistlik, komünistlikle al

NARLI ÇEVRE KORUMA VE KÜLTÜR DERNEĞİ'NDE 8 MART ETKİNLİĞİ

3 yılı aşkın bir süredir çöp ve çimento fabrikalarına karşı çevreci mücadelesini kararlı bir şekilde sürdüren Onuruma ve Ovama Dokunma Çevre Hareketi 8 Mart günü düzenlediği bir etkinlikle Dünya Emekçi Kadınlar Günü'nü kutladı.

Narlı Çevre Koruma ve Kültür Derneği'nde saat 13.00'da düzenlenen etkinlik, dernek başkanı Elif Güneş'in 8

Mart'ın tarihçesini anlatan açılış konuşması ile başladı. Sonrasında emekçi kadınların anlatıldığı slayt gösterisi yapıldı. Slayt gösteriminden sonra Onuruma ve Ovama Dokunma Çevre Hareketi sözcüsü Kemal Çöçelli'nin okuduğu şiir büyük beğeni topladı.

Etkinlik yerel müzik grubunun türkülerıyla ve halaylarla saat 16.00 civarında son buldu. □

8 MART'TA TAKSİM'DE

Son iki yıldır olduğu gibi, bu yıl da bir 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü'nde daha pankartımız, kızıl bayraklarımız, bandana ve fularlarımızla, coşkumuzla Taksim Meydanı'nda toplandık. 8 Mart'ın emekçi kadınlar için Kapitalizme Karşı Savaş Günü" olduğunun bilinciyle, günü anlamına uygun kutlamak üzere buradaydık.

"Yaşasın Dünya Emekçi Kadınlarının Kapitalizme Karşı Savaş Günü, Emekçi Kadınlar" pankartımızı, simgesel hale gelmiş kızılılara bürünmüş kadın resimli "Yaşasın Kürt-Türk Kadınlarının Mücadele Birliği" ve Kapitalizm Öldürür Kapitalizmi Öldürün" dövizlerimiz, Aysunumuz, Sibelimiz ve Aynilimizin resimleriyle toplandığımızda bir arkadaşımız şiirle çağırdı herkesi eyleme. "Bu susmak niye? De il mi k ya r s si zin, Kav ga n n da ya r n z' dedi. Bir başka arkadaşımız da 8 Mart'ın önemini, işçi ve emekçilerin günü olduğunu anlatarak herkesi eyleme davet etti. Kısa konuşmasından sonra, Galatasaray Lisesi önünde basın açıklamamızı yapmak üzere İstiklal Caddesi boyunca yürüyüşe geçtik.

Elinde karanfiller, sepetinde bildiriler ve pa-patyalar dolu kızılılara bürünmüş bir genç kadın arkadaşımız öncülük ediyor, yol gösteriyordu bize. Bizler de bir taraftan işçi ve emekçi kadınların örgütlü mücadeleye atılması üzerine propaganda yaparken, diğer taraftan "Kadın Olmadan Devrim Olmaz, Devrim Olmadan Kadın Kurtulmaz", "Kapitalizm Öldürür, Kapitalizmi Öldürün", "Yaşasın Kürt-Türk Kadınlarının Mücadele Birliği", "Ulusal, Sınıfsal, Cinsel Sömürü-ye Son", "Bütün İktidar Emegün Olacak" sloganları atıyorduk.

Bir erkek arkadaşımızsa, kapitalizme karşı verilen bu mücadelede kadın ve erkek emekçilerin ortak mücadelesini söyleyerek, etraftaki kadınları da eylemimize katılmaya çağırıyordu. Daha ilk yürüyüşe başladığımız anda çevremizde toplanmaya başlayan kadınlar, alkışlarla, sloganlarla, yüzlerindeki coşku ve gülücükleriyle eylemimize katıldılar. Sloganlarımız artık İstiklal Caddesi'nde yankılanıyor, bize daha büyük coşku ve neşe katıyordu. Galatasaray Lisesi önüne vardığımızda, ilk önce bir erkek işçi arkadaşımız sözü alarak, özgürleşmek için erkek işçi ve emekçilerin de kadınların mücadelesine destek vermesi gerektiğini söyleyerek, burada biz emekçi kadınlara destek vermek için geldiklerini anlattı. Sonrasında sözü alan bir diğer arkadaşımızsa, "Bu-

g n bi zim g n m z. Bu g n ka pi ta liz-me kar m z. Hi bir za man t m ka d n lar e it ve ay n T m ta rih bu nun r nek le riy le do lu dur. 8 i ka d n la r n n ta ri he kan la yaz d k la sa hi bi, zen gin, bur ju va ka d n la r n n Mart t m ka d n la r n g n o la rak g s t sa biz le ri s n f lar m ca de le-sin de te yen ka pi ta list le rin bir o yu nu d bo al ta rak bu g n de kar ha ne si ne yen ka pi ta list le re eng zel-ce va l ya liz me, z gr l e gi den ka d n l Ya a m ve ha ya t var e den biz le r a m n ve ha ya t n d na a tan, top do a y y k ma u ra tan ka pi ta li kar dev rim m ca de le si ni, i i d n ve er kek le ri o la rak bir lik te ve re m z el ler den, sa va slo gan la r m r me ye lim. YA AM B Z DEN 7 dedi. Kadı n dan hep birlikte "Çav Bella" Marşını söyledik, bildirilerimizi ve broşürümüzü dağıttık.

Basın açıklamamızı sona erdirdiğimizde, hiçbirimiz henüz eylem havasından sıyrılamamıştık. Geri dönüş yolunda, İstiklal Caddesi boyunca gene Deniz Gezmiş baskılı kızıl bayraklarımızı dalgalandırdık ve Avusturya İşçi Marşı'nı söyledik koro halinde. Dil far k bil me yiz, din far k bil me yiz, na dan, A na m z a me le s n f d r, Yur du muz b zim' dedikten sonra, bu şıra uygun bir oyun izledik Ayışığı Sanat Merkezi'nde. Yine EKA'lı kadınların hazırlamış olduğu bir tiyatro oyunuydu bu. Filistin'de gerilla, Avrupa'da bilimadamı... Dünyanın dört bir bucağında savaşılan-üreten-ezilen-yoksulluk çeken kadınları getirdiler gözlerimizin önüne birer birer. İzlediğimiz oyunun duygusal etkisini atamadan üzerimizden, Ayışığı Müzik topluluğu geldi. Konuşmalarıyla, söyledikleri parçalarla bizi coşturdular. Herkes söz alıp birşeyler söyledi, kah kadının sömürülmesi üzerine, kah burada olmaktan duyulan mutluluk üzerine... Daha sonra etkinliğimizi çay içip aramızda konuşarak bitirdik.

Bir 8 Mart daha geride kalırken, EKA'lılar olarak, hem sınıfsal özünü uygun ve coşkulu bir eylemi tamamlamış olmaktan, hem de yalnız kalmak pahasına ilkelerimizden ödün vermemiş olmaktan duyduğumuz haklı gururun mutlu-

"GÜNDÜZLERİNDE SÖMÜRÜLMEDİĞİMİZ GECELERİNDE AÇ YATMADIĞIMIZ BİR DÜNYA KURACAĞIZ..."

Ki mi der ki ka d n
U zun k ge ce le rin-de
in dir.
Ki mi der ki a ya lim
Boy num da ta d m ve
Ki mi der ki ki mi de
ha mur yo u ran,
Ki mi der ki o cuk do
Ne o, ne bu, ne d ek, ne
ne a yal, ne ve bal.
O be nim kol la r m, ba c
ba m
Yav rum, an nem, ka r m,
de im, ha yat ar ka da

8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü... Nedir, 8 Mart'ı Emekçi Kadınlar Günü yapan?

Yıl 8 Mart 1857... New York'ta tekstil sektöründe çalışan yüzlerce kadın düşük ücretlerini, uzun çalışma saatlerini ve insanlık dışı çalışma koşullarını protesto etmek için mücadeleyi seçti, greve gitti. Dokuma fabrikası kuşatıldı, içindeki 119 işçi kadın diri diri yakılarak katledildi.

Yıl 1910... Kopenhag'da 2. Enternasyonal Kadın Konferansı'nda sosyalist önder Clara Zetkin, 8 Mart'ın "Dünya Emekçi Kadınlar Günü" ilan edilmesini önerdi ve salondakiler ayakta alkışlayarak bu öneriyi onayladı. O günden bu güne emekçi kadınlar her 8 Mart'ta sokakları doldurmaya, özgür, eşit, sömürsüz ve mutlu yarınlara için mücadele alanlarında olmaya devam etti.

Yıl 8 Mart 2009... İzmir'de 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü anması yapılıyor. Emekçi kadınların mücadelelerinin yaşatıldığı bugün de Alinteri, Bağımsız Devrimci Sınıf Platformu, Demokratik Kadın Hareketi, Halk Cephe Kadınlar, Kaldıraç, Mücadele Birliği Platformu ve Partizan bir eylem gerçekleştirdi. Ayrıca Pir Sultan Abdal Kültür Derneği Çiğli Şubesi, Pir Sultan Abdal Kültür Derneği Bornova Şubesi ve İzmir Park-Bahçe işçileri destek verdi.

Saat 14.00 civarında Eski Eshot İşhanı-Türk Telekom karşısında toplanılmaya başlandı. Daha sonra yürüyüşe geçildi. Yaklaşık 500 kişinin katıldığı yürüyüşe 2. kordondan yol kapatılarak Konak Pierr'in önündeki köprüye, oradan Merkez Bankasının önüne kadar yüründü. "Yaşasın 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü" ve "Emperyalizme, Şovenizme, Sömürüye Karşı Birlikte Mücadeleye" ortak pankartlarının dışında bizler Mücadele Birliği Platformu olarak "Fabrikalar Tarlalar Siyasi

İktidar Her şey Emegın Olacak / Mücadele Birliği Platformu" ve "Gündüzlerinde Sömürülmediğimiz Gecelelerinde Aç Yatmadığımız Bir Dünya Kuracağız / Emekçi Kadınlar (EKA)" pankartlarımızla katıldık. Toplanma yerinde ve yürüyüş güzergâhında serbest atılan sloganlar eylem alanında ortak sloganlara yerini bıraktı. Toplanma yerinde ve yürüyüş sırasında bizler sık sık "Emekçi Kadınlar Devrimle Özgürleşecek", "Aysun Bozdoğan Yaşıyor, Sibel Sürücü Yaşıyor, Aynil Oktar Yaşıyor, Emekçi Kadınlar Savaşıyor", "Yaşasın Kürt-Türk Halklarının Mücadele Birliği", "Fabrikalar Tarlalar Siyasi İktidar Her Şey Emegın Olacak", "Deniz Yusuf İnan Savaşa Devam", "Emekçiler Birleşin Devrim İçin Savaşın", "Park-Bahçe İşçisi Yalnız Değildir", "Yaşasın Halkların Mücadele Birliği" sloganlarını haykırdık.

Alana geldikten sonra ortak sloganlar olan "Yaşasın 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü", "8 Mart Kızıdır Kızıl Kalacak", "Kadın Erkek Elele Örgütlü Mücadeleye", "Devrimci Tutsaklar Onurumuzdur", "Yaşasın Devrimci Dayanışma", "Emperyalizme Şovenizme Sömürüye Hayır, Yaşasın Örgütlü Mücadelemiz" sloganları atıldı. Sloganlardan sonra 8 Mart 1857'de katledilen dokuma işçisi emekçi kadınlar nezdinde tüm ölümsüzleşen devrimci-komünistler için saygı duruşu yapıldı. Saygı duruşunun ardından Ayışığı Tiyatro İşçileri atölyesinden bir arkadaş şiir okudu. Daha sonra basın açıklaması okundu. Basın açıklamasından sonra Ayışığı Ekin-Su Şiir grubundan bir arkadaş "Kadın" şiiriyle yer aldı. Şiirden sonra açlık grevi direnişinin 61. gününde olan Park-Bahçe işçilerinin ve ailelerinin yaşadığı sorunlara dikkat çekmek için bir işçi eşi konuşma yapmak için çağrıldı.

İşçinin eşinin ardından çocuğu şu an cezaevinde olan bir ana yaşadıklarını bizimle paylaştı. Daha sonra kısa bir yöresel bir halk oyunu gösterisi sergilendi. Son olarak Grup Gün Işığı bizlere bir müzik dinletisi sundu. Ortak sloganlar tekrar atıldıktan sonra 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü anması sona erdi.

E MEK ' KA DIN LAR DEV R M LE Z G R LE E CE
YA A SIN DEV R M C DA YA NI MA!

KRİZDEN ÇIKIŞIN TEK YOLU PROLETA

Dünya burjuvazisi ve tabii ki Türkiye burjuva sınıfı, “Asiye nasıl kurtulur” sorusuna yanıt arar gibi, emperyalist-kapitalist sistemin krizine çare arıyorlar. Doluya koysalar olmuyor, boşa koysalar dolmuyor. Emperyalist-kapitalist hükümetler, tekeli sermaye sınıfının bu icra komiteleri, şimdiye kadar onlarca “kurtarma paketi” hazırlayıp yürürlüğe koydular.

İlk paket, krizin ilk patlak verdiği yerden, ABD’den geldi. Emperyalist-kapitalist sistemin kalbi teklüyordu. Suni tenefüsle çalıştırmaktan başka yol yoktu. Bir trilyon dolarlık dev kurtarma paketi ilk itkiyi verirse bu iş olacak diye düşündüler. Banka ve sigorta şirketlerinin kasalarına bu para boca edildi. ABD’yi zaman yitirmeden Almanya, İngiltere, Fransa gibi emperyalist devlet hükümetleri izledi. Onlar da yüz milyarlarca Avro ile ifade edilen “kurtarma paketleri” hazırlayıp devreye soktular. Tekellerin kasalarını parayla doldurdular. Ne ne yapacaklarını biliyorlardı ne de ne yaptıklarını. Panik ve korku içinde hareket ediyorlardı. Kolay değildi; sistemin amiral gemisi ABD, su almaya, kalbi teklemeye başlamıştı. Akıllarına ilk gelen şey, tekellerin, bankaların, sigorta şirketlerinin kasalarını doldurmaktı. Oraya bol miktarda dolar ve Avro pompalarlarsa sistemin tekrara çalışmaya başlayacağını düşündüler.

Düşündükleri olmadı. Kriz, hafiflemek bir yana, bütün kapitalist ülkelere hızla ve ağırlaşarak yayıldı. Banka iflaslarını, borsaların çöküşünü şirket iflasları izlemeye başladı. Üretim önce otomotiv sanayinde durma noktasına geldi arkasından diğer sanayi kollarında üretim hızla düştü. Ekonominin bütün kolları arasında bir iç bağımlılık, bir eklemleme yaratmak kapitalizmin temel özelliği idi. Onun için bir sanayi kolundaki krizin diğer sanayi kollarını, hatta bütün ekonomiyi etkisi altına almaması düşünülemezdi. Hastalık bütün vücudu sarmaya başlamıştı. İflas sırası üzerinde güneş batmayan imparatorluk gibi addedilen GM’a (General Motors) gelmişti. Dünyayı bir ahtapotun kolları gibi saran

bu dev Amerikan tekelinin batacağı söylenmesi bile pek çok ülke ekonomisini çöktürmeye yetti. ABD hükümeti bir kez daha “kurtarma paketi” hazırlığına girişti.

Paketler paketleri, önlemler önlemleri izledi. Ama istedikleri sonucu bir türlü elde edebilmiş değiller; dahası, elde edebileceklerine dair en ufak bir belirti bile yok. Hükümetlerin, bankaların, tekellerin kasalarını doldurmak en ufak bir iyileşme belirtisine dahi yol açmadı. Böyle olması kaçınılmazdı. Çünkü hükümetlerin çare olarak başvurdukları yol aslında hastalığın, krizin nedeninin kendisiydi. Emperyalist-kapitalist sistemin krizinin nedeni, bankaların, tekellerin, sigorta şirketlerinin kasalarının boşalması, ya da karlarının düşmesi değildi. Sanayi ve teknolojiye her ilerleme kar oranlarında bir düşmeye yol açsa da tekeller bu düşüşü başka yollardan telafi edebilirler. Kasalarının doluluk oranına gelince... Tekellerin kasaları şimdiye kadar olmadığı miktarda parayla doluydu. Kapitalist üretimin temel amaçlarından biri olan sermaye birikimi devasa boyutlara ulaşmıştı. Bazı tekellerin bütçesi çoğu bağımlı ülkenin yıllık gayri safi ulusal hâsılasını geçiyordu. Yani bir ülkenin yıl boyunca ürettiğinin toplam değeri bir tekelin bütçesinin aşağısında kalıyordu.

Asıl sorun da burada patlak verdi. Bu dev sermaye birikimi ne pahasına gerçekleşti? Dünya çapında kitlelerin aşırı, hayâsız, sınır tanımaz sömürsü pahasına. Tek tek her kapitalistin hedefi, amacı kar ve azami kar değil miydi? İşte bu hedef gerçekleşmişti; hem de kitlelerin açlık sınırına itilmesi pahasına. Ama bu durumun kapitalistler açısından diğer anlamı şuydu: tüketiciler kitlesinin, kendi ürünlerini satın alacak kitlelerin yıkımı. Bir yanda büyük bir üretim gücüne erişmiş üretici güçler metalleri dev kitle halinde üretirken, diğer yandan bu metalleri tüketecek kitleler açlık tabanıyla sınırlandırılıyordu. Sonuç şu oldu: önce ABD’deki küçük burjuvaların ev sahibi olma hayalleri yıkıldı. Ev sahibi olmak için aldıkları kredileri, ya da aldıkları evlerin taksitlerini ödeyemediler. Onlara

kredi veren kurumlar evlere el koyarken hayalleri başlarına yıkılan küçük burjuvalar çadırlara taşındılar. Konutlar, büyük tekellerin mülkiyetinde bomboş beklerken ABD’de evsizlerin sayısı birkaç ay içinde ikiye-üç katlandı. Tekeller ise, sırtlarında bir yük gibi duran boş konutları ne yapacaklarını bilmiyorlardı. Kapitalist mülk edinme biçiminin doğal bir sonucuydu olan biten. Bu örnek bile, tek başına, sorunun çözümünün kapitalist mülk edinme biçimini ve kapitalist üretim biçimini ortadan kaldırmaktan geçtiğini kanıtlamaya yetmiyor mu?

Yeter de artar bile. Çıban fazlasıyla iltihap toplamıştı ve bu anlattığımız örnek, çıbanı patlatan bir dokunuştan fazla bir role sahip değildi üstelik. Emperyalist-kapitalist sistemin merkezinde meydana gelen bu ilk şiddetli sarsıntı bütün ülkelere ve kapitalist ekonomilerin bütün dallarına sıçradı. Daha doğrusu patlak vermek için ilk itkiyi bekleyen krizi bütün dünyada tetikledi. Başta otomotiv sanayi olmak üzere bütün sanayi kolları, bankalar, borsalar, finans merkezleri kendilerini öldürücü bir krizin içinde buldular. Tek tek her ülkenin iç pazarı; dolayısıyla dünya pazarı büyük bir yıkıma uğramıştı. Kapitalistlerin mülkiyetindeki fabrikalar metalleri, örneğin otomobilleri kitle halinde üretirken onları tüketecek olan asıl tüketiciler toplumu bizzat kapitalistler tarafından açlığa, yoksulluğa mahkûm edilmişlerdi. Sonuç, büyük bir üretim gücüne erişmiş bulunan üretici güçler tarafından kitle halinde üretilen metaller kapitalistlerin depolarında, fabrikalarında satılmadan birikmeye başladı. Otomobilden dayanıklı tüketim mallarına kadar her metadan stok dağları oluştu.

Bundan sonrasını tahmin etmek güç değil. Üretilen mallarını satamayan kapitalistler önce çalışma zamanını kısalttılar, bu yetmeyince fabrikalarını kapatmaya başladılar. Üretimlerini kısan ya da tümünden kapanan fabrikaların işçileri sokağa atılarak açlık ve yoksulluğa itildiler. İşsizliğin bütün emperyalist-kapitalist ülkelerde, ba-

RYANIN İKTİDARI ELE GEÇİRMESİDİR!

ğımlı ülkelerde nasıl çığ gibi büyüdüğünü rakamlarla anlatmaya gerek yok. Ama kapitalist üretimin yuvarlandığı krizin nasıl bir kısır döngü yarattığını göstermek için şu noktanın altının çizilmesi gerekiyor: kapitalizmin tarihteki bu en derin, en yıkıcı bunalımının başlangıç noktası kapitalist sömürü sonucu kitlelerin açlık tabanıyla sınırlandırılacak denli yıkımı ise, dönüp dolaşıp geldiği nokta kitlelerin daha beter bir yıkımdır. Yani iç pazarın olsun, dünya pazarının olsun daha beter yıkımdır. Çünkü görmüş bulunduğumuz ve canlı örneklerini her gün yaşadığımız gibi, kapitalizmin krizi emekçi sınıflar açısından daha beter bir yıkımdan başka anlama gelmez.. Şimdi, bu kriz döneminde yüz binlerce işçi aileleriyle, çoluk çocuklarıyla birlikte açlığa, sefalete, yoksulluğa mahkûm ediliyor, başka bir ifadeyle yaşamdan kovuluyor.

KRİZ VE DEVRİM

Krizin emekçi sınıflar için yıkım, yoksulluk, yaşamdan kovulma anlamına geldiği ne kadar doğruysa, krizin ortaya çıkardığı devrimci olanakları görmemenin oportünizm anlamına geldiği de bir o kadar doğrudur. Devrimci bir komünist kapitalizmin krizi kadar onun ortaya çıkardığı devrimci olanakları da görür ve bu olanaklardan bir devrim için yararlanmaya çalışır. Bir devrimci komünisti bir sosyal reformistten ya da bir oportünistten ayıracak nokta budur. Kapitalizmin krizi bir kez patlak verdikten sonra, burjuva sınıf dâhil, onu görüp kabul etmeyecek kimse çıkmaz. Ayrım noktası, kriz karşısında ne yapılması gerektiği sorusu etrafında ortaya çıkar. Burjuva sınıf, sömürü düzenini kurtaracak bir çıkış yolu arar. Proletaryanın devrimci komünist güçleri, kapitalizmi yıkacak bir çıkış yolu ararlar. Peki ya küçük burjuvazinin politik temsilcileri? Onlar da günü kurtaracak, krizden en az hasarla çıkmalarını sağlayacak bir yol ararlar.

Şurası bir gerçek: kapitalizmin krizi ne denli şiddetli olursa olsun onu yıkacak

güçler sınıf savaşımı sahnesine çıkmadıkça ve onu yıkacak bir savaş yeteneğini, kapasitesini ortaya koymadıkça burjuva egemenlik kendiliğinden yıkılmaz; burjuva sınıf en umutsuz durumdan dahi bir çıkış yolu bulur. Buradan çıkarılacak sonuç, burjuva sınıf egemenliğinin yıkılmazlığı değil, bu egemenliğin yıkılması için devrimci komünist partinin, onun programının olağanüstü önem kazandığıdır. Emperyalist-kapitalist sistemin tarihte görülen bu en derin krizi, bu koşulları dünya çapında ortaya çıkarmıştır. Başka bir ifadeyle, devrimci durum dünya çapında ortaya çıkmıştır. IMF'nin "sosyal patlamalar" konusunda sürekli uyarılar yapmasının ve 2009'u "çok tehlikeli yıl" ilan etmesinin başka ne anlamı olabilir?

Türkiye krizin yıkıcı etkisi altında kalan ülkelerin başında geliyor. Türkiye'de sanayi üretimi durma noktasına gelmiştir. Her gün başka başka fabrikalar kapanıyor, yüzlerce hatta binlerce işçi sokağa atılıyor. Tekelci burjuvazinin bir temsilcisi bu durumu şu sözlerle ifade ediyor: "Bu gün samüdüdür? Buna tereddütsüz şekilde "evet" na yimiz a de ta ya ta a d yamıtı veriyoruz. Emperyalist-kapitalist sistemini, Türkiye tekelci kapitalizminin içinde bulunduğu derin bunalımı, yıkıcı koşulları görüp, kitlelerin öfke, kin gibi yıkıcı duygularla yüklü olduklarını düşünmemek ancak ahmakların işi olabilir. Kitlelerin devrimci eyleme istek duyduklarından, devrimci duygularla yüklü olduklarından şüphe duyanlara sokaklara, aç, işsiz, parasız, yiyecek ekmek dahi bulamayan insanların sesine kulak vermelerini öneririz. Hükümetin, iktidar partisinin yardım kuyruklarında onuru kırılmış insanların ruh hallerine bakmalarını öneririz.

Bir yanda hükümet, iç talebi canlandırmak için önlem almaya çalışırken öbür tarafta fabrikalar kapanıyor, işçiler sokağa atılıyor, aileleriyle birlikte sefaletin kollarına itiliyor. Bir yanda maliyetini kurtardığı için ürününü denize döken küçük üretici çiftçiler diğer yanda açlıktan kırılan, cebinde ekmek alacak parası dahi olmayan milyonlarca insan. Bir yanda fiyatı milyon dolarlarla ölçülen fabrikalar bomboş halde

değersizleşirken, öbür tarafta çalışacak fabrika arayan milyonlarca işsiz. Tekelci kapitalist düzenin içinde bulunduğu kısır döngüyü, derin bunalımı, çıkışsızlığı bundan daha iyi ifade edebilecek ne olabilir.

Bu tablonun, işçilerin, emekçilerin, yoksul insanların yaşamlarını çekilmez hale getiren bütün bu çelişkilerin tek nedeni kapitalist mülk edinme biçimidir; üretim araçlarının, fabrikaların, bankaların, büyük toprakların, tarım işletmelerinin, dış ticaretin, büyük toptancı ticaretin kapitalistlerin elinde olmasıdır. Yani tekelci kapitalist sistemin kendisidir. Yapılması gereken iş bellidir. Proletarya ve diğer emekçi sınıflar, yaşamsal sorunlarına ancak bu tekelci kapitalist sistemi toplumsal bir devrimle ortadan kaldırırlarsa, burjuva sınıfın elinde, mülkiyetinde bulunan bütün zenginliklere, fabrikalara, bankalara, büyük topraklara el koyarsa çözüm bulabilirler. Tarihsel gelişme sorununun bu tür çözümünü emekçi sınıfların önüne koymuştur.

Peki, bu çözüm yolu bu gün mümkün müdür? Buna tereddütsüz şekilde "evet" na yimiz a de ta ya ta a d yamıtı veriyoruz. Emperyalist-kapitalist sistemini, Türkiye tekelci kapitalizminin içinde bulunduğu derin bunalımı, yıkıcı koşulları görüp, kitlelerin öfke, kin gibi yıkıcı duygularla yüklü olduklarını düşünmemek ancak ahmakların işi olabilir. Kitlelerin devrimci eyleme istek duyduklarından, devrimci duygularla yüklü olduklarından şüphe duyanlara sokaklara, aç, işsiz, parasız, yiyecek ekmek dahi bulamayan insanların sesine kulak vermelerini öneririz. Hükümetin, iktidar partisinin yardım kuyruklarında onuru kırılmış insanların ruh hallerine bakmalarını öneririz.

Şimdi işçilere ve diğer emekçi sınıflara, Kürt halkına politik iktidarı bir devrimle ele geçirmekten başka yollarının olmadığını anlatmanın zamanı. Tekelci sermaye sınıfı, toplumu yıkıma uğratmadan bu krizden çıkamaz. Bu krizden tek gerçek çıkış yolu, işçi sınıfının diğer emekçi sınıflarla birlikte bütün iktidarı ele geçirmesidir. □

ANTEP AYIŞIĞI'NDA 8 MART ETKİNLİĞİ

Kadın;

Sefaletini herkesten habersiz dört duvarıyla paylaşan gururdur.

Kadın;

Sırtında bebese, soğuğa ve yorgunluğa inat sürüsünün önünde durabilen kavgadır.

Kadın;

Halkların zafer çığı, tüm renklerini giyinmiş zulgüdür.

Kadın;

Serpil kokulu çocuk gülüşlerinde bedenini açığa yatırandır.

Kadın;

18 yaşında ilmik ucunda sallanan partizan Tanya'dır.

...

Dünya emekçi kadınlarının mücadele ve zafer günü olan 8 Mart'ta Antep Ayışığı Sanat Merkezi'nde saat 13:00'da bir etkinlik gerçekleştirdik. Etkinliğimiz Şikago'da yanarak ölümsüzleşen 119 dokuma işçisi başta olmak üzere sosyalizm için savaşmış ve bu uğurda ölümsüzleşmiş tüm devrim savaşçıları için bir dakikalık saygı duruşu ile başladı. Saygı duruşunun ardından Emekçi Kadınlar adına söz alan arkadaşımız emekçi kadınların, yaşamın bir çok alanında karşılaştığı sorunlara değinerek, bu sorunlarımızın çözümünün ise sınıfsız sömürsüz bir dünyanın yaratılmasıyla mümkün olabileceğini belirtti. Kapitalizme son verilmeden onun yarattığı sorunların da ortadan kalkmayacağına değinen arkadaşımız, konuşmasını Lenin'in "Kadın Olmadan Devrim Olmaz Devrim Olmadan Kadın Kurtulmaz" sözleriyle sonlandırdı.

Arkadaşımızın konuşmasından sonra emekçi kadınların hazırladığı sinevizyon gösterimi gerçekleştirildi. Kadının ezilmişliğinin, bunun karşısında emekçi kadınların mücadeledeki yerinin ve devrimci kadın savaşçıların anlatıldığı sinevizyon büyük beğeni topladı.

Sinevizyon gösteriminin ardından Ayışığı Tiyatro Topluluğu bizlere Nazım Hikmet'in yazdığı Tanya adlı şiirin tiyatro gösterimini sundular. Duygulu anların yaşandığı tiyatro esnasında Sovyet partizan Tanya'nın direngen, baş eğmez tu-

tumu, mücadelesine olan bağlılığı ve ölüme asla teslim olmayan duruşu etkinliğe katılanları oldukça etkiledi ve duygulandırdı. Birçok kişi ise gözyaşlarına hakim olamadı. Oyun uzun bir süre coşkuyla alkışlandı.

Tiyatronun ardından bu sefer de Ayışığı Ekin Şiir Atölyesi'nin hazırladığı şiir dinletisi gerçekleşti.

Etkinliğimiz, şu anda aramızda bulunamayan Grup Denize Ezgi'nin gönderdiği mesajın okunmasının ardından serbest kürsü bölümü ile devam etti. Bu zamana kadar toplumda hep ikinci planda tutulan emekçi kadınlarımız düşüncelerini paylaştılar. Oldukça samimi ve içten duyguların paylaşıldığı serbest kürsü bölümünde etkinliğimize katılan kadınlar mücadelede daha aktif bir şekilde yer almak gerektiği konusunda ortaklaştılar.

İmam Özharat ise konuşmasında etkinlikte kadının ezilmişliğinin sınıfsal açıdan çok güzel bir şekilde ortaya konulduğunu belirterek, kadının ve erkeğin kurtuluşunun fabrikaların tarlaların ve siyasi iktidarın emeğin olmasıyla mümkün olacağını söyledi. Özharat ayrıca ülkemizde öne atılarak savaşan bir çok kadın devrimcinin olduğunu, örnekler vererek bir çok genç kızımızın kendini

köleleştiren kapitalist sisteme karşı mücadele verdiğini ve destanlar yazdığını sözlerine ekledi. Kapitalist sistemi yıkmamız gerektiğini de söyleyerek sözlerini tamamladı.

Mücadele Birliği Platformu'ndan bir arkadaşımız da söz alarak içinde bulunduğumuz sürece kısaca değindi. Emperyalist-kapitalist sistemin bu yeni evresinin bizlere açıklık, ölüm ve yıkımdan başka bir şey getirmeyeceğini, bunun karşısında da emekçi kadınların artık daha fazla bilinçlenmesi ve daha kitlesel bir şekilde mücadeleye katılması gerektiğini belirtti. Arkadaşımız önümüzdeki Newroz ve 1 Mayıs eylemliliklerine de kitlesel bir şekilde katılma çağrısı yaparak konuşmasını sonlandırdı.

Etkinlik sonrasında da adeta günün hiç bitmemesini istercesine birlikte çaylarımızı yudumladık, türkülerimizi söyledik sohbetlerimize devam ettik.

An tep

A y

Sa nat Mer ke

8 MART KIZILDIR KIZIL KALACAK

8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü etkinlikleri kapsamında yapılan toplantılarda bir kez daha feminizm düşüncesi, ayrıları ayrı yere ayrıları aynı yere topladı. Ve her yıl olduğu gibi bu sene de, yine ayrışma yaşandı. Bu gelişmeler üzerine Devrimci 8 Mart Platformu kuruldu. Platform, Alınteri, BDSP, ÇHKM, DKH, Halk Cephe Kadınlar, Kaldıraç, Mücadele Birliği Platformu, Partizan gibi grupların katılımıyla kuruldu. Ve Platform, 8 Mart'a hazırlık sürecinde ortak bir çalışmayla, Adana merkezde ve emekçi mahallelerde afiş ve bildiri dağıtımları gerçekleştirdi.

8 Mart günü saat 12.30'da, 5 Ocak Meydanı'nda toplanan gruplar "Cinsel Ulusal Sınıfsal Sömürüye Son! - Devrimci 8 Mart Platformu" pankartının açılmasıyla yürüyüşe başladı. Ayrıca emekçi kadınların hayatından kesitler sunan fotoğrafların yer aldığı bir pankart da açıldı. Yürüyüş boyunca sık sık "Kadın Erkek El Ele Yürüyoruz Devrime", "Emekçi Kadınlar Devrime Özgürleşmeye", "8 Mart Kızıldır Kızıl Kalacak", "Jin Jiyen Azadi", "Yaşasın Devrimci Dayanışma", "Filiştin Halkı Yalnız Değildir", "Her Gün 8 Mart Her Gün Kavga" sloganları atıldı. Yürüyüş, Çakmak Caddesi'nden İnönü Parkı'na kadar sloganlar, alkış ve zılgıtlarla, çevrede bulunan insanlardan oldukça ilgi gördü. Platformun bir bileşeni olan bizler de Mücadele Birliği Platformu olarak Deniz bayraklarımız ve dövizlerimizle yürüyüşteki yerimiz aldık. İnönü Parkı'nda Mücadele Birliği Platformundan bir arkadaşımız 'Devrimci 8 Mart Platformu' adına basın metnini okudu. Okunan basın metninde: " r m , ko ku mu bu k h var l n ko ru du u s re ce, i i di er ya r s o lan ka d na y ne lik vam e de cek tir. Biz ler Dev rim ci 8 Ma le ri o la rak di yo ru z ki; ka d n n s bir r t da ha ek le yen, in san l a a den ba ka hi bir ey ver me yen ge ri e me kar biz e mek i ka d n lar da an e rim ve sos ya lizm m ca de le si ni y k t r. Ka d n Ol ma dan Dev rim Ol maz Dev Ka d n Kur t ü l e n i d i ."

Yürüyüş okunan basın bildirisinin ardından alkış ve zılgıtlar eşliğinde sona erdi. Ayrıca KESK Adana Şubeler Platformu da 8 Mart öncesinde bir ayrışma yaşadı. Ve yönünü devrimcilerden tarafa çeviren KESK üyeleri pankart açarak yürüyüşe destek verdi.

KA DIN OL MA DAN DEV R M OL MA Z

Dünya Emekçi Kadınlar Günü'ne Çağrı

5 Mart Perşembe günü İzmir Kemeraltı girişinde Alınteri, BDSP, Demokratik Kadın Hareketi, Halk Cephe Kadınlar, Kaldıraç, Partizan ve Mücadele Birliği Platformu'nun düzenleyicisi olduğu "8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Gününe" çağrı amaçlı bir basın açıklaması gerçekleştirildi.

Saat 12.30'da başlayan basın açıklamasında "Emperyalizme Şovenizme Sömürüye Karşı Birlikte Mücadeleye" pankartı açılırken "Yaşasın 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü", "8 Mart Kızıldır Kızıl Kalacak", "Kadın Erkek Elele Örgütlü Mücadeleye", "Emperyalizme, Şovenizme, Sömürüye Hayır", "Yaşasın Örgütlü Mücadelemiz", "Yaşasın Devrimci Dayanışma" sloganları atıldı. Sloganlardan sonra basın açıklaması okundu.

"Em per ya liz me, o ve niz me ve s m r ye kar k ye?" diye başlayan basın metni " 19 A ra l k kat li a m n da 6 dev r di ri di ri ya k l d . T p k 2005 y l n da Bur sa da tel ya k lan 5 e mek i ka d n gi bi. Ve F ti pi ha pis ha ne ko m nist ka d n la ra kar sal d r lar de vam et mel ka d n tut sak lar o nur lu bir ge le cek i in dim dik a d r yor lar Bi zim ta ri hi miz de di re nen ve hak la d n la r m z var. Ha pis ha ne ler de be den le ri ni a d n la r m z, Ta ri di re ni le rin de, S mer bank di d n e mek i le ri" diye başlayan " G n d z le rin de s m r l i miz, ge ce le rin de a yat ma d m z, in san ca, o d n-er kek e mek i ler o la rak e le le ve re lim, r g t Biz ler, t m dev rim ci-ko m nist g ler o la rak ba ta t m i i-e mek i le ri, e zi len halk la r em per ya l r ye kar ka d n-er kek bir lik te dev rim ve sos ya l selt me ye, 8 Mart ta i se a lan lar da ol ma ya a r Mart ya ra tan ve ya" sözleriyle sona erdi! Basın açıklamasına açlık grevi direnişlerini hala sürdürmekte olan Park-Bahçe işçileri de destek verdi. Sloganlar tekrar atıldıktan ve Park-Bahçe işçilerine teşekkür edildikten sonra basın açıklaması Kemeraltı'nda yapılacak olan bildiri dağıtımına çağrıyla sona erdi.

Basın açıklamasından sonra saat 13.00 civarı 8 Mart'la ilgili hazırlanan bildiri dağıtımı Kemeraltı'nda gerçekleştirildi. Yapılan bildiri dağıtımının ardından Park-Bahçe işçilerine destek ziyareti yapıldı. Konak Meydanı'ndan "Emperyalizme Şovenizme Sömürüye Karşı Birlikte Mücadeleye" pankartı açılarak başlayan yürüyüş polis müdahale etmek istedi. Ama geri adım atılmayarak yürüyüş gerçekleştirildi. Yürüyüş sırasında "Yaşasın 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü", "Yaşasın Örgütlü Mücadelemiz", "Kadın-Erkek Elele Örgütlü Mücadeleye", "Park-Bahçe İşçisi Yalnız Değildir", "Yaşasın Sınıf Dayanışması" sloganları atılarak Park-Bahçe işçilerinin açlık grevi direnişi selamlandı. Ardından Park-Bahçe işçileri devrimci kurumlara teşekkür ederek ziyaret sona erdi.

Destek ziyaretinden sonra cezaevlerinde bulunan devrimci-komünist kadın tutsaklarla dayanışma ve 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü dolayısıyla devrimci tutsaklara kartlar gönderildi. Farklı cezaevlerinde bulunan devrimci-komünist kadın tutsaklara üzerlerinde 8 Mart ve emekçi kadınlara yönelik şiiirlerin yer aldığı kartlar atıldıktan sonra gün içi etkinlikler sona erdi.

YA A SIN 8 MART D N YA E MEK ' KA DIN LAR G N !
E MEK ' KA DIN LAR DEV R M LE Z G R LE E CEK !

GAZİ AYAKLANMASI

EYLEMLERLE ANILDI

Gazi Ayaklanması 14. yıldönümünde Gazi Mahallesi'nde Gazi 12 Mart Platformu (Mücadele Birliği Platformu, BDSP, DHF, Devrimci Hareket, DTP, ESP, Partizan, P. Devrimci Duruş) tarafından yapılan çeşitli eylem ve etkinliklerle anıldı.

İlk anma etkinliği 11 Mart Çarşamba günü yapıldı. Gazi Mahallesi Nalbur Durağı'nda kurulan standtan gün boyu Gazi halkına çağrılar yapıldı. Saat 18.00'da anma etkinliğine başlandı. Ayışığı Sanat Merkezi Müzik Grubunun sahne aldığı etkinlik sonrasında kitle meşalelerle yürüyüşe geçti. "12 Mart Gazi Katliamını Unutmadık Unutturmayacağız" pankartının taşındığı yürüyüşte sıkça "Gazi Faşizme Mezar Olacak", "Katil Devlet Hesap Verecek", "Anaların Öfkesi Katilleri Boğacak" sloganları atıldı.

Gazi Cemevinin Önüne kadar yapılan yürüyüşün ardından eylem sonlandırıldı.

mu da üzerinde 13 Mart Savaşçılarının resmi olan ve "13 Mart'tan Gazi'ye Gazi'den Zafere" ve "Faşizmi Döktüğü Kanda Boğacağız" yazılı 2 pankartla katıldı. Yürüyüş Eski Karakol durağından Gazi mezarlığına kadar sürdü. Mezarlığa gelindiğinde Gazi ayaklanması sırasında

yaşamını yitirenler şahsında devrim savaşçıları için yapılan bir saygı duruşuyla anma başladı. Saygı duruşunun ardından 12 Mart Gazi Platformu tarafından hazırlanan basın açıklaması okundu. Basın açıklamasının ardından Gazi Ayaklanması sırasında yaşamını yitirenlerin isimleri tek tek okunarak anıldılar. Daha sonra kurumlar tek tek mezar başına gelerek annelerini gerçekleştirdi.

Anmanın sona ermesinden sonra kitle kortejler Gazi Cemevi'ne doğru yürüyüşe geçti. Gazi Mahallesi'ne geri döndükten sonra anma sona erdirilerek kitle dağıldı. □

Yürüyüşe Mücadele Birliği Platformu

ATV-SABAH İŞÇİLERİ YALNIZ DEĞİLDİR

maddede uzlaşıldı. Sıra para içeren maddelere gelince Turkuvaz bir-
den geri çekildi, uzlaşmazlık oldu, grev sürecine girildi. 17 Aralık'ta
da grev kararı asıldı. 13 Şubat'ta pankartımızı astık.

Atv'den 2, Sabah'tan 1 kişi, sendikalı oldukları için işten atıldı.
Zaten yasal hakları olan kadrolar, işçilere sendikadan ayrılmaları kar-
şılığında rüşvet olarak sunuldu. Böylece 60 üye istifa ettirildi. Bir o
kadar kişi de üye olmadıkları halde noter aracılığıyla istifa ettirildi,
bunlar bizim en büyük delillerimiz.

Geçen yaz Ağustos'ta şefler çalışanlara, sendikalı olmaları nede-
niyle işten çıkarılacaklarını ve büyük medya gruplarında iş bulama-
yacaklarını söyleyerek tehditlerde bulunuldu. Atv işyeri temsilcisi,
"ikna odası"ndaki baskıya dayanamayarak hastenelik oldu, greve de
katılmadı. Atv'nin İnsan Kaynakları Müdürü Eski TKP'li Şefik Çalı-
k'ı, işyeri temsilcimizle bu görüşmeyi yapan.

Bugün 21. günümüz. Grevimize gösterilen ilgi ve destek çok gü-
zel. 10 kişiyiz, 4'ü kadın, Balmumcu'da 3, Sefaköy'de 7 kişiyiz. Her
Cumartesi günü de saat 19.00'da İstiklal Caddesi'nde meşaleli yürü-
yüş yapıyoruz. Toplu sözleşme imzalanmazsa grevimiz devam ede-
cek. Turkuvaz, sendikayı mahkemeye vererek grevin yasal olmadığını
ve kaldırılması gerektiğini iddia etti. Ve "ihtiyat-ı tedbir istiyorum"
dedi pankartın ve bizim buradan kalkmamız için. Ancak mah-
keme, "yürütme durmayacak" dedi. Bu konu 1 Nisan'da tekrar görü-
şülecek ama artık bundan bir şey çıkmaz.

Se lim Ben de Spor Servisi'ndeydim. 29 yaşındayım, 4,5 yı-
lı burda olmak üzere 6,5 yıldır gazeteciyim. Bizim mahkemenin di-
ğer bir ayağı da, işe iade davası. Kazansak bile greve devam edece-
ğiz. Yani işyerinin çalışanı da olsak, greve devam edeceğiz. 16 Şu-
bat'ta grevde iken işten atıldık biz.

En son grevimizi 1980'de yapmıştık, Banknot Matbaası olarak.
Grev süreci 12 Eylül Darbesi ile sona erdi. 1980'deki bu grevin foto-
graflarını haftalık çıkarttığımız Grev Bülteni'mizde yayınladık.

M ca de le B 29 yıl aradan son-
ra yapılan bu grevi nasıl değerlendiriyorsu-
nuz?

Se lim Basın açısından çok önemli.
Çünkü bizim, sosyal güvencemiz yok. Eğer
sendika, medya alanında etkili olursa, diğer
işçi ve emekçilerin de haberlerini yapabilir.
Çok eskiden gazetelerde sendika sayfası
varmış. Yeniden gündeme getireceğiz bu-
nu. Kendi haklarımızın olmasını istiyoruz.
Birilerinin bültenini yapmak yerine, ger-
çekten habercilik yapmak istiyoruz.

M ca de le B Basın emekçileri
1 Mayıs gibi günlerde saldırılara maruz ka-
lıyorlar. Bu konuda ne düşünüyorsunuz.

Se lim Çünkü basın emekçileri, as-
lını işçi olduklarının farkında değiller. Ka-
zançları ve sosyal hakları açısından işçiler.
Basın emekçileri, olaya elitist yaklaşıyor.
Ama karşı tarafın tavrından ve bugün bur-
da kapı önünde olmamızdan, hiç de elit ol-
madığımızı görebiliriz. İşçi olduğumuzu
kabul etmiyorlar. Bizlerin sınıf bilincinin
olmaması en büyük sorun. Bundan önce

13 Şubat günü greve çıkmış olan Atv-Sabah işçilerini, biz de
Mücadele Birliği Platformu olarak ziyaret etmek istedik. 29 yıl ara-
dan sonra ilk defa greve çıkan basın emekçileri, 10 kişi bile olsalar,
haklı mücadelelerinin arkasında duruyorlar ve bu kararlı duruşlarıyla,
eylemleriye emekten yana olan herkesin desteğini yanlarında bu-
luyorlar.

Devrimci İşçi Komiteleri, Ayışığı Sanat Merkezi ve Emekçi Ka-
dınlar olarak, onların bu mücadelelerinde yanlarında olduğumuzu
göstermek ve röportajlar yapmak üzere 5 Mart günü, "Basın Emek-
çileri Yalnız Değildir, Mücadele Birliği Platformu" pankartımız ve
sloganlarımızla Balmumcu'daki Atv binasının önüne gittik. O esna-
da orada bekleyen 3 basın emekçisi ile tanışarak sohbet etmeye baş-
ladık.

Bizlere greve çıkış süreçlerini anlatan basın emekçileri, aslında
10 kişi olduklarını, diğer 7 arkadaşlarının ise Sefaköy'de eylemde ol-
duklarını söylüyorlar öncelikle. Basın emekçileri, hiçbir medya kuru-
luşunun grevlerine ve yaptıkları eylemlerine yer vermediklerini dile
getiriyorlar. Bu yüzden kendi yayınlarını kendileri çıkartıyorlar. Haf-
talık bir bültenleri var: GREV. İçlerinden birisi özür dileyerek ayrılı-
yor, bültenin yayına hazırlanması gerekiyormuş. Biz de Sabah gazete-
si Spor Servisi'nde çalışan 2 arkadaşla sohbete devam ediyoruz.
Türkiye Gazeteciler Sendikası'ndaki örgütlenme süreçlerini, greve
başlamalarına neden olan koşulları ve yaşadıkları zorlukları dinliyo-
ruz. Örgütlenmede yaşadıkları asıl sorunun, gazete ve televizyoncu-
ların, kendilerini "işçi" olarak görmemeleri olduğunu söylüyorlar.

Sohbetimiz sürerken, Tek Gıda İş
Sendikası destek için geliyor. Erzak getiri-
yorlar. Dayanışmak için geldiklerini dile
getiriyorlar. Yapılan konuşmaları daha sı-
cak ve samimi hale büründürmek bize dü-
şüyor. Ayışığı Müzik Grubu'ndan arka-
daşlarımız, gitarla şarkı söylemeye başlı-
yorlar. Hep birlikte eşlik ediyoruz Çav
Bella'ya, Avusturya İşçi Marşı'na. Tek
Gıda İş'li işçiler ayrıldıklarında, biz de
söyleşimize devam ediyoruz:

Me te Ben Spor Servisinde editör-
rüm. 10 yılı Sabah'ta olmak üzere, top-
lamda 13 yıldır gazeteciyim. Evliyim ve
bir çocuğum var. Nisan 2007'de TMSF
yönetime el koyduktan sonra, sendikalı ol-
up olmamayı tartıştık. 1,5 ay içinde ço-
ğunluk sağlandı. Atv-Sabah-dergiler, top-
lamda 930 kişi çalışıyor ve bunlardan
525'i sendikalı. Yayın Turkuvaz'a satıl-
dıktan sonra, Turkuvaz şirketi sendikalıla-
ra itiraz etti. Bu konuyla ilgili mahkemeye
başvurdu, ancak mahkeme Turkuvaz'ı
reddetti. Sendikayla Turkuvaz arasında 4-
5 oturum yapıldı, sosyal hakları içeren 22

miting vb. yürüyüşe hiç katılmadık. Ama pasif destek sunduk, örneğin Yörsan işçilerinin işten atılmasına karşı boykota katıldık ve Yörsan ürünleri tüketmedik, boykot ettik. Ama bu bile genele vurduğumuzda bizim sektörde aktiflik sayılır. Şimdi ise kendi başımıza gelince durumu daha iyi anladık.

Mücadele 30 yıldır neden grev yapılmadı.

Selim 1980 sonrası yaratılan insan modeli ile ilgili bu. Çevremizdekiler en ufak bir başkaldırıya kalkışan, hakkını arayan herkesi terörist olarak görüyorlar.

Mücadele Beklişi anda ne hissediyorsunuz

Selim Herkes heyecanlı... Doğru olan buydu... Sol ve sosyal olaylara duyarlılığı geçtim, kafayı akşam yastığa koyduğumda rahat uyuyabilmek ve huzurlu olmak için doğruların arkasında durmam gerekiyor. Yoksa eşimizin ve çocuklarımızın yüzüne nasıl bakacağız? İlk başlarda ailelerimiz de bize baskı yaptı, sonra müdürler insanları tehdit etti. Grev günü (Cuma günü) insanlar çağrıldı. Korku ve baskı ortamı yaratıldı. Raporlular bile çağrılıp, greve çıkmamaları konusunda baskı yapıldı. Bu grev benim için ilk. Ve gelen destekler beni çok duygulandırıyor. Bu dayanışmayı gördükçe çok seviniyoruz. Bizim için insanların çaba harcaması umut verici. Çünkü koskoca Atv-Sabah'ta 10 kişiyiz. Bizi mahallenin delileri gibi görüyorlar.

Mücadele Yaşanan küresel kriz hakkında ne düşünüyorsunuz?

Selim Kriz sadece belli insanlar için var. Paralar el değiştiriyor, ama ortada para yok. Çalışanlara kriz var, sermaye sahiplerine kriz falan yok. Suni paralar, suni değerler... Üretim olmadan para kazanılırsa böyle olur. Açıkçası hiç iyimser değilim. Gerek basın emekçileri, gerek Türkiye, gerek dünyadaki işçi sınıfı açısından gidişat iyi değil. Bireysel ve yüzeysel insan tipi yaratılmaya çalışılıyor. Kariyer ve yarışmaya dayanıyorlar. Rakip olan herkese vahşice yaklaşıyorlar. Korkunç çalışma tempoları ile çalıştırıyorlar. Günde 16 saat olabiliyor bu. Haberleştirmen gereken bir şey gelir, 5 gün üst üste çalıştığımızda da olur. Sürekli insani duygularımızdan uzak çalıştırılıyor. İş-para-kariyer gibi bakıyorlar.

Mücadele Seçimler hakkında ne düşünüyorsunuz?

Selim Seçimlerden bir şey beklemiyorum. İnsanlar kendi haklarının peşinde koşmuyorsa seçimlerden bir şey baklemesinler. Görsünler işte, bizlere ne kadar pervasızca davranıldığını. Çok rahat bir biçimde tehdit edildiğimizi. Mesela Dergiler Grubu Müdürü, 1.000 kişiyi çağırıp çocuk azarlar gibi, ağızdan tehdit ediyor. Adam nasıl da rahat. Hiç korkmuyor.

80 darbesi bir doruktu. Türkiye'deki kaldıracı oluşturdu. Sonrasında belli bir insan profili yaratılmaya çalışıldı. Hep "otoriteye boyun eğ" şeklinde yaklaşıldı. Bir şey almak için mücadele etmek gerekiyor. Örgütlenme kelimesinden korkmamak gerekiyor. Kimse bize haklarımızı altın tepside sunmayacak.

Mücadele Önümüz 8 Mart, bu konuyla ilgili ne düşünüyorsunuz?

Selim Bizim Çilem, Arzu, Özsel ve Perihan başta olmak üzere, tüm işçi ve emekçi kadınların 8 Mart gününü kutluyorum. Keşke 8 Martlara ihtiyaç duyulmasaydı. Grevdeki 4 bayan arkadaşımız örnek bir davranış sergiliyorlar. Gerek aileleri, gerek çevreleri açısından daha zor onlar için. Ama onlar, "demek ki oluyormuş" u gösterdiler.

Mücadele Medya sektörü ile tekeller arasında nasıl bir bağ var?

Selim Doğan ve Turkuvaş'ı en büyük iki rakip olarak sayabiliriz. Ardından M.Emin Karamehmet, Doğuş grubu, Ciner grubu vb sayabiliriz. Bunların hepsi aslında farklı sektörlerde tekeller. Madencilik, enerji, bankacılık vb. Hiçbir medya tekeli medya alanıyla başlamamış işe. Bu tekellerin işi gazetecilik bile değil. Medyayı kendilerine kalkan olarak kullanıyorlar. Örneğin bir ihaleye giriyor, ardından bir haber yapıyor, hemen ihaleyi kazanıyorlar, bunun gibi. Ve aralarında acayip patron dayanışması var. Onların sınıf bilinci olduk-

ça yüksek. Biz grevdekileri kara listeye aldıklarında, hepsi ağız birliği etmiş gibi tek satır haber yapmadılar. Rakipler, isteseler birbirlerinin aleyhine haber yapabilirlerdi, ama aralarındaki dayanışma sayesinde hiç haberimiz yapılmadı. Sanırım kendilerine de sıçramasından korktukları için haber yapmıyorlar. Normalde birbirlerinin gözünü oyuyorlar, ama konu grev olunca hemen anlaşılıyorlar. Eğer sendikal sebepten atıldıysan, hiçbirinde işe alınmazsın. Bu, onlar için büyük bir koz, ama kullanmıyorlar. Onların bu sınıf bilinci ve dayanışmasından öğrenecek çok şeyimiz var. Asıl tehlike, Taksim Meydanı'na meteor düşse, 5-6 medya tekeli istemezse, dünyanın bundan haberi olmaz. Tıpkı bizim grevi haber yapmadıkları gibi. Sendikadan bu açıdan da korkuyorlar. Sendika olursa, hele bir de güçlü olursa, bu alandaki söz hakları kalmayacak, bu konuyla ilgili maddeler koyduracak sendika sözleşmelere ve bunun da mücadelesi verilecek. Örneğin, normalde çalışanlar genel yayın yönetmenini seçebilmeli, böylelikle yayınlanan haberler üzerinde patronların değil çalışanların söz hakkı olur. İdeal bir şey olmayabilir ama gazetecilerin kendi oto kontrolü olur.

Mücadele Son olarak ne söylemek istersiniz?

Selim Herkes etrafındaki herkesi bıkmadan, usanmadan bilinçlendirsün, ki yarın hakkını aradığında 10 kişi kalmasın.

Söyleşimiz sonuna yaklaştığında, bir taraftan da gitarla yine şarkılar söylemeye devam ediyoruz. Basın emekçileri, dayanışma için açtıkları deftere bizim de yazmamızı istiyorlar. Sohbetlerimizde konuştuklarımızı, bir de yazılı mesaja dönüştürüyoruz. Bu güzel sohbetten sonra, Taksim'de yapacakları meşaleli eylemde buluşmak üzere,

ATV-SABAH ÇALIŞANLARINDAN EYLEM

Atv-Sabah grubunda çalışan 10 kişi toplu sözleşme istemi ile greve başlamış sonrasında bu taleplerinden dolayı işten atılmışlardı. Yaşanan bu durum karşısında her Cumartesi eylem yapma kararı alan Atv-Sabah çalışanları 7 Mart Cumartesi günü Taksim'de bir yürüyüş ve basın açıklaması düzenlediler.

Taksim tramvay durağında toplanan Atv çalışanlarına çok sayıda basın emekçisinin yanı sıra çeşitli kurum ve kişilerle birlikte Mücadele Birliği Platformu da destek verdi. Taksim Meydanı'ndan Galatasaray Lisesi'ne yürüyüşe geçen grup yol boyunca "Gemileri yaktık artık dönüş yok", "Dünya Emegün Olacak", "Kurtuluş Yok Tek Başına, Ya Hep Beraber Ya Hiçbirimiz" sloganlarını atarken çevredekilerin de desteği ile karşılaştı. Kitlenin öfkesi sadece patronlara da değildi. Bir o kadar da basında özgürlük nidaları savuran diğer basın çalışanlarına da kızgındılar. Onların deyimiyle, "dostu düşmanı görmek" artık hiç de zor değil. Az sayıda olmalarına rağmen, kendileri gibi düşünen ve onlara bu eylemler de destek vermek isteyenlerin sayısı her geçen gün artmakta.

Galatasaray Lisesi önünde yapılan basın açıklamasını okuyan Türkiye Gazeteciler Sendikası işyeri temsilcisi Uğur Güç, "Bu hak l m ca de le le ri ni so nu na ka dar s r d rek t m e me k i le ri da ya n ma ya a - r d . l k i s t e y e n l e r i n a s l n d a t m b a s n a l a n i s t e m e k o l m a d n o k d a h a i y i a n l l n d a b u n u n s a d e c e k e n d i p r o p a g a n d a s n y e n v e d a h a f a z l a s e r m a y e k a z a n m a k i s t e y e n z g r l d r . A n c a k b u n a r a m e n d i e r b i r a n n n k e n d i s i n i i v e e m e k i g r m e m e s n u m u z d u r . B u n u n a d k e n d i k i m l i i n e " y a b a n d e d i . V e a ç ı k l a m a s ı n ı " k u r t u l u ş y o k t e k b a ş ı n a , y a h e p b e r a b e r y a

“TOPLUMSAL BİR ÇÖZÜM NOKTASINDA BİR ŞEYLER YAPMAK GEREKİYOR”

Merhaba Mücadele Birliği dergisinin yürek ve bilinç işçileri. Sizinle bir emekçi mahallesinde esnaf olan bir arkadaşla yaptığımız röportajı paylaşmak istiyoruz. Dün olduğu gibi bugün ve yarın da yeni bir dünyanın kurulma mücadelesinde işçi-emekçi arkadaşlarımızla bir arada olma gayretini sürdüreceğiz. Hepinize kucak dolusu sevgiler...

M c a d e l e B Bizelkiendinizden bahseder misiniz?

Ay e Yaklaşık 12 yaşındayken Malatya’dan İzmir’e göç ettik. Küçükken bir hobi olarak başladım bu işe. Oyuncak bebeklerin saçlarındaki ipleri saç zannedip onlara şekil vererek zamanımı geçiriyordum. Evde arkadaşlara yapıyordum. Daha sonra annem “kızım ne yapıyorsun gel bizim dükkân boş orada çalış” dedi. Ben de dedim ki: “Burada 3-4 kadınla uğraşıyorum, dükkân tutarsam çok kalabalık olur” dedim ama daha sonra düşündüğüm ‘neden olmasın’dı. Böylece dükkân açma hazırlıklarına başladım. İlk başta üç hafta boyunca duvarlar kırık dökük, kapılar bozuk bir şekilde çalıştım. Daha sonra kendi ellerimle dükkânı onardım, temizledim, düzgün bir hale getirdim. Cebimde hiç para yoktu hepsini borçla yaptım. Bütün sermayem bir makas ve bir taraktı, başka hiçbir şeyim yoktu. 12-13 yaşlarında hobi olarak başladığım işe 27 yaşındayken küçük bir dükkân açarak devam ettim. Annemle çok yakın bir dostumun desteği beni bu noktaya getirmişti. Dükkânı açtıktan kısa bir süre sonra maliye baskın yaptı, diploma almam gerekiyormuş vergi işlemlerini yapmam lazımlmış vb. prosedürler varmış, bilmiyordum. Gittim kayıt oldum, bir yıllık bir eğitimden sonra sınava girdim ve belgeyi aldım artık esnaf olarak işe başladım. Dükkânı ilk açtığımda kızım 2.5 yaşındaydı. Bizim evde de eski bir koltuk vardı onu dükkâna getirdim o koltuk kimseye bırakmadığım kızımın evi oldu. Etraftaki insanlar hep “Ayşe yapamaz, yakında kapatır dükkânı, eline yüzüne buluştur” vb. sözler beni daha azimli yaptı. İlk açtığım haftalar müşteri gelir mi gelmez mi diye arkadaşımınla düşünüyorum, derken ilk paramız olan 750 bin lirayı kazandık. Artık daha emin adımlarla ilerleyebileceğimi hissettim, var olduğumu gördüm. Aynı zamanda bir anneydim ben, yedi yaşında ve iki buçuk yaşında kızlarım vardı. Eve geçtiğim bir akşam gördüğüm sahne beni çok üzmüştü. Büyük kızım koltukta küçüğü de altına işemiş bir şekilde halının üstünde uyuyakalmıştı. O an şunu gördüm; çocuklarım benimle beraber mücadeleye başlamıştı, maddi açıdan onlara destek sunduğumu ama manevi açıdan onları yalnız bıraktığımı gördüm ve ağlamaya başladım.

M c a d e l e B Siz de bu sistemde yaşayan bir birey ve bir esnaf olarak şu an dünyanın gündemini alt üst eden ve yaşamı yok oluş noktasına getiren ekonomik krizden nasıl etkilendiğinizi bizimle paylaşabilir misiniz?

Ay e Kriz bizi çok etkiledi, faturaları öderken, elemanlarıma haftalıklarını verirken güçlük çekiyorum. Şu an iki elemanım var, birini geçici bir süreliğine de olsa işten çıkarmayı düşünüyorum. Ona haftalığını veremedikten sonra çalıştırmanın ne önemi var, bir de zaten bu krizden sonra işlerde acayip bir azalma oldu. Eğer böyle sürerse diğer elemanı da bir süreliğine çıkarmak zorunda kalacağım. Fiyatları düşürmemize rağmen müşterilerde önemli bir azalma oldu.

M c a d e l e B Haberlerde ve aslında her yerde görmeye başladığımız işçi-emekçilerin eylemleri, protestoları ve işten atılmaları bize bir şeylerin ciddi anlamda değiştiğini ve bu krizin bir çözümü olmasının zorunluluğunu gösteriyor. Peki sizce biz işçi-emekçilerin bu krize karşı nasıl bir çözüm üretmesi gerekiyor?

Ay e Bu dünya krizi yani evrensel kriz olarak geçiyor. Bu çözümü bireysel olarak yapamayız. Krizi aslında biz yaratmadık krizin nedeni sistemin kendisi. İnsanlarda para olmaması, üretilen malların tüketilememesi gibi sorunlar ekonomik düzelmeye olmazsa krizin süresi uzayacaktır. Çünkü hepsi bir zincir gibi birbirine bağlı olan şeylerdir. İnsanların belli bir bilince varması gerekiyor. Tabi bireysel olarak bilinçlerini geliştirmeleri ve toplumsal bir çözüm noktasında bir şeyler yapmak gerekiyor. Bunun çözümü başka türlü olmaz bir araya gelmek gerekiyor.

M c a d e l e B Çözüm sizin de söylediğiniz ve her zaman olduğu gibi insanların yani işçi-emekçilerin bir arada olmasından geçiyor. Bize zaman ayırdığınız için teşekkür ederiz.

Ay e Ben teşekkür ederim beni dinlediğiniz için. Çalışmalarınızda başarılar...

Z M R M C A D E L E B R L

BÜTÜN ADIMLAR TAKSİM'E

14 Mart Tıp Bayramı dolayısıyla bugün sağlık çalışanları İstiklal Caddesi'nden Taksim Meydanı'na doğru bir yürüyüş gerçekleştirdi. Yürüyüş, meslek odalarının ve sendikaların öncülüğünde emekçilerin çalışma şartlarını ve son uygulamaları protesto ettikleri bir etkinlik düzeyindeydi. Ama bir farkı vardı, o da Taksim Meydanı'na doğru olmasıydı. 1 Mayıs öncesi Taksim Provası şeklinde algılanabilecek bu yürüyüş, Taksim Meydanı'nda basın açıklamasıyla sonlandı.

14 Mart'da birbiriyle karşılaşmamak için özenle düzenlenmiş 3 ayrı eylem, emekçilerin gözünden kaçmadı. Saat 12.00'de Tıp Bayramı yürüyüşü her hafta Galatasaray'da toplanan Kayıp Aileleriyle karşılaşmadan, aynı saatte Tünel'de toplanarak yürüyüşe geçti. Eğitim-Sen de eylemi 14.00'a almıştı. Emekçiler bir eylemden diğerine koşarak yağmura, doluya rağmen bütün gün eylem alanında kaldılar. 1500 kişi ayrı zamanlarda ayrı yönlerden Taksim'e yürüdüler.

Eğitim emekçileri de Eğitim-Sen'in öncülüğünde Harbiye'den Taksim Meydanı'na doğru sloganlarını haykırarak yürüdü. Ama 1 Mayıs'ta Taksim'de olmayı planlayan sadece emekçiler değildi. Sermayenin kolluk güçleri de Taksim'e çıkılmasını engelleme provası yaptılar. Taksim'e çıkan yolu tümüyle trafiğe kapatan emekçilerin önüne barikat kuran kolluk güçleri sendikacılarla pazarlık yaparken emekçiler “yüklen emekçi barikatı yık” sloganını atıyordu. Ancak istenen olmadı. Sendikacıların pazarlığı kitleyi yolun bir şeridinde tutmakla sonlandı. Bu tavizden güç alan faşizm, kitleyi kaldırıma doğru sürüklemek için itmeye başladı. Emekçiler ısrarlı karşı koyuşlarıyla yerlerini korudular. Sendikacıların tam da hedefi kitlelere “yerlerini korumayı, sınırlarını bilmeyi” öğretmekti. Böylece tarihi görev gerçekleşti. Ancak emekçiler, kendilerine dayatılan “yaşamın kısıpına itilmeyi” reddederek, kortejin önünde, arkaya yapılan müdahalelere aldırmaşızın yürüyüp giden sendika yöneticilerine inat mücadele ederek yürüdüler. Bu itişme sırasında ve Taksim'e girerken sloganlar 1 Mayıs'ı işaret ediyordu. 1 Mayıs'ta Taksim'de olmanın sözü veriliyor “Yaşasın 1 Mayıs” ve “Taksim Bizimle Özgürleşecek” sloganı, Taksim özlemiyle birleşiyordu.

Tam da emekçilerin kendilerine verilenle yetinmedikleri ve de hakkı olanı almak için gerçekleştirdiği bir yürüyüşte engellemelere sessiz kalmalarını istemek ne büyük bir çelişkidir. Taksim'e yürüyen, sınıfın en ileri kesimlerini temsil eden ve her geçen gün nicelik olarak da büyüyen bir kitle, sermaye sınıfına ve onun yönetim aygıtının uygulamalarına karşı eylem yaparken neden onların sözlerini dinlesin ki?

Yürüyüşün son bulduğu ve basın açıklamasının olduğu Galatasaray Lisesi'nin önünde polislin tahrikleri durmadı. Basın açıklaması süresi boyunca emekçileri bir arada görmeye tahammül göstermeyen ve tavizin kokusunu almış olan polis, arabaların geçişi için yolu açma bahanesiyle kitleyi dağıtmaya kalkıştı.

Emekçiler, Taksim Alanına vardığında 1 Mayıs sloganlarını haykırarak, 1 Mayıs'ta Taksim'e yürümeye şimdiden hazır olduklarını gösterdiler. Ve bu yüzdendir ki panikleyen sermaye sınıfı daha şimdiden kolluk güçlerini korkuyla emekçilerin üzerine saldı. Emekçiler, karşı devrimcilerin paniklediği oranda gücünün farkında olsa çok şeyin değişeceği muhakkak. Uzlaşmacı sendikacıların, dar alanlarından sıyrılabilirdikleri vakit çok şeyi değiştirebileceklerinin de farkına vararak, devrime doğru harekete geçmelerinin zamanı.

Bu konuda biz devrimci emekçilere çok iş düşüyor. Emekçilerin bilinçini reformizmin ve sınıfsal mücadeleden uzak sendikalizmin bulanıklığından kurtarmak ve kurtuluşa giden yolda öncü olmak “Devrimci Emekçilerin” görevidir. Çünkü ancak devrim ve sosyalizmle emekçiler, layık oldukları çalışma şartlarına kavuşacak ve haklarına sahip olacaklardır.

1 Mayıs'ta tüm emekçileri ve emeği temsil ettiğini iddia eden sendika yöneticilerini Taksim Meydanı'nda buluşmak üzere sözleşmeye çağırıyoruz. Uzak alanlarda kortejler oluşturup yollarda dağıtılmadan, direk Taksim Meydanı'nda buluşmak üzere.

Z A F E R S A V A A N E M E K ' N N O L A C A K !

Z a f e r e D E K

13 MART SAVAŞÇILARI AYIŞIĞIMIZ'DA ANILDI

13 Mart 1982'de idam edilen 3 işçi önderi İbrahim Ethem Coşkun, Necati Vardar ve Seyit Konuk, Taksim Ayışığı Sanat Merkezi'nde yapılan bir etkinlikle anıldı. Ayışığı Sanat Merkezi hareketli geçen Mart ayının eylem ve etkinlikleri arasında başarılı ve azimli bir çalışma yürüterek bizlere güzel bir etkinlik ve tiyatro gösterisi hazırladı. Herkesin bir ucundan tuttuğu, görev aldığı bu etkinlik için, son ana kadar nefeslerimizi tutmuş bekliyorduk. Gerek 12 Eylül faşizminin darağaçlarını cesaretleriyle yenen yoldaşlarımızı yeniden anmak, anlatmak, gerekse hazırladığımız hepimizin amatör olduğu tiyatro çalışmasının hatasız tamamlanıp tamamlanmayacağı, izlemeye gelen dostlarımızın, yoldaşlarımızın tepkileri konusunda, merak ve heyecan içindeydik.

Anma etkinliğimiz, saat 14.00'te bir arkadaşımızın kısa bir konuşması ve ardından bizleri saygı duruşuna davet etmesiyle başladı. Saygı duruşunun ardından, günün anlamıyla ilgili konuşmayı yapmak üzere Devrimci İşçi Komiteleri adına bir işçi arkadaşımız geldi. 13 Mart Savaşçılarına sahip çıkmamanın ve onları anmanın, kapitalizmi yıkmak için savaşmaktan geçtiğini anlatan bir konuşma yaptı. Arkadaşımız bize, sivil ya da askeri faşist yönetimlerin, kapitalizmin çelişkileri gereği, halkı yönetemez hale geldiklerinde, varlığını devam ettirebilmek için baskı ve zorunu arttırdığını söyledi. 12 Eylül 1980'de yaşanan askeri faşist darbenin de bu yüzden yapıldığını vurgulayarak, bizim de üç yoldaşımızın, 13 Mart Savaşçıları'nın bu süreçte idam edildiklerini anlattı.

Ardından Ayışığı Müzik Topluluğu'ndan iki arkadaşımız ezgileriyle sah-

nede yerlerini aldı. Faşizmin idamlarını, yoldaşını kaybetmeyi ve yoldaşı için ölmenin ne kadar onurlu olduğunu ezgileriyle anlatan müzik grubumuz, bizlere o duyguları yaşatıyordu. En son söyledikleri Komsomol Marşı'nda, hepimiz ayakta veyumruklarımız havada sıkılıydı...

Ardından verdiğimiz kısa arada, tiyatro ekibi hazırlığını tamamladı ve sahnede yerini aldı. Bizleri 13 Mart Savaşçıları'nın günlük yaşamlarına taşıyan tiyatro ekibimiz, onların mücadeleleri ve günlük yaşamlarıyla tanıştırdı bizi. Ve tarihe geçecek olan, gerek idam hükmünün verildiği gün olan 1 Mayıs gününde yoldaşlarımızın mahkeme heyetini ve izleyicileri saygı duruşuna davet edişlerini, gerekse idam sehпасında bile korkusuzluklarını, partiye bağlılıklarını haykırıp cellatlarının suratına cesaretle haykırışlarını bizlere canlandırdılar.

Bizler izlerken kah onlarla güldük, kah "İdamlar Bizi Yıldırılmaz" sloganları yankılanırken heyecanlandık. İdam sehпасına çıkarılırlarken öfkemiz bilendi ve bir kez daha oyun esnasında "Yıkacağız bu düzeni, Kıracağız sosyalizmi, Söz veriyoruz yoldaşlar" diye söz verdik birbirimize. Ve oyunumuzun son sahnesinde, hep birlikte yumruklarımız sıkılı Komsomol Marşı'nı söylerken, bir anda sahne eylem alanına döndü ve 13 Mart Savaşçıları'nın bayraklarını devralan yoldaşları, kavganın sürdüğünü ve zafere kadar süreceğini, bizlere bir kez daha gösterdiler. Oyunumuz alkışlarla büyük bir coşkuyla sona ererken, hep birlikte salona geçerek sohbetimize çay içerek, sohbet ederek ve türkü, marş söyleyerek devam ettik. □

MEHA TEKSTİL İŞÇİLERİNDEN BASIN AÇIKLAMASI

4 Mart'ta işten atılan MEHA işçileri, 9 Mart günü LCW Fabrikası önünde basın açıklaması yaptı. İşyerlerinin LCW'ye fason üretim yaptığını belirten işçiler, MEHA GİYİM patronu Habib Kuruahmet'in krizi bahane ederek, işçilere üç ay boyunca SGK primlerini yatırmamayı ve dokuz ay boyunca asgari geçim indirimini vermeden çalışmayı dayattığını söylediler.

LCW Şirinevler'deki fabrikasının önünde işçiler adına basın açıklamasını okuyan Bülent Erdoğan, işyerlerinin zarar edişinin yalan olduğunu, LCW firmasının her

ay yeni mağazalar açtığını söyledi. Patronun temel derdinin krizi bahane ederek hakları gasp etmek, işçileri ucuza ve sigortasız çalıştırmak olduğunu belirtti.

Polisin zoruyla işyerlerinden dışarı atılan işçiler, 4 Mart'tan bu yana, Meha Tekstil önünde kurdukları bir çadırda direnişler. İşçiler, sonuna kadar eylemlerini sürdüreceklerini vurguluyorlar. Dergimizin yayına hazırlandığı sıralarda işçiler, MEHA Tekstil önünden başlayıp GOP Merkez LCW mağazası önüne kadar gerçekleştirecekleri bir yürüyüş ve basın açıklamasını örgütüyorlardı. □

İŞÇİLER SARIGAZI'DE

Yaklaşık 70 gündür grevde olan Sinter Metal İş ve yine az kişi olmasına rağmen grevlerini kararlılıkla sürdüren Gürsaş işçileri 5 Mart günü saat 16.30 civarında Dudullu Organize Sanayi'den yürüyerek, Sarıgazi merkezde bir basın açıklaması düzenledi. Birleşik Metal İş'e üye olan işçiler, Sarıgazi işçi ve emekçilerine seslerini duyurmak ve bu greve destek çağrısında bulunarak saat 18.30'da Sarıgazi merkez de halka seslendi.

Birçok siyasi parti ve devrimci yapıların da destek verdiği eyleme bizler de "Fabrikalar, Tarlalar, Siyasi İktidar, Herşey Emeğin Olacak", "Sinter ve Gürsaş İşçileri Yalnız Değildir", "Yaşasın Halkların Mücadele Birliği" ve "İşçi Sınıfı Özgürleşmeden Öğrenci Gençlik Özgürleşemez" dövizlerimizle katıldık.

Ayrıca "Herşey Emeğin Olacak", "Seçimleri Boykot Et, Devrim İçin Savaş", "1 Mayıs'ta 1 Mayıs Alanına Taksim'e" kuşlamalarını yaparak işçi ve emekçileri hem seçimlere boykot, hem de 1 Mayıs'ta Taksim'e çağrısı yaptık. Basın açıklaması sırasında kitlenin sık sık "Herşey Emeğin Olacak", "Yaşasın İşçilerin Mücadele Birliği", "Fabrikalar Tarlalar Siyasi İktidar, Herşey Emeğin Olacak" ve "Direne Direne Kazanacağız" sloganları atıldı. Basın açıklaması saat 19.30'a doğru konuşmalarla sona erdi.

YA A SIN HALK LA RIN M CA DE LE B R L —
Sa r ga zi/ D B

ESP VE BİLEŞENLERİNE SALDIRI

10 Mart günü sabah saatlerinde Türkiye genelinde Ezilenlerin Sosyalist Platformu(ESP)'na yapılan operasyonda 60 civarı kişi gözaltına alınmıştır.

Yapılan saldırılara karşı ESP 11 Mart Salı günü Galatasaray Lisesi önünde bir basın açıklaması yaptı. Açıklamaya Mücadele Birliği ve çeşitli devrimci demokrat kurumlar destek verdi.

Yapılan açıklamada, ESP bürosuna ve Atılım gazetesinin teknik işlerinin yapıldığı Güneş Ajans'a yapılan baskınlarda bürolar talan edilmiş, bilgisayar, cd, mektup vb arşivlere el konulduğu söylendi. Mahkemeye çıkarılan 20 ESP'liden 8'i de tutuklandı.

Bizler Mücadele Birliği olarak yapılan bu saldırının ne ilk ne de son olacağını söylüyor, ESP ve tüm devrimci kurum-kuruluşlara yapılan yapılan baskınları protesto ediyoruz

YA A SIN DEV R M C DA YA NI MA!

ATV - SABAH GREVİ

11-12 MART GAZİ

8 MART 2009

TAKSİM

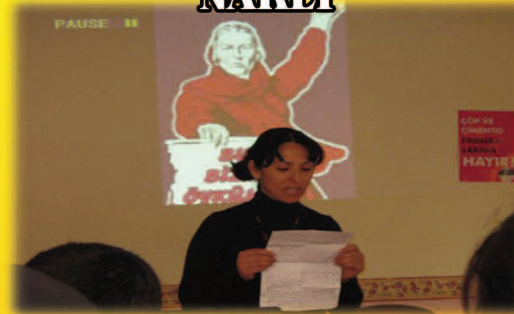
ESKİŞEHİR

İZMİR

NARLI

ANTEP

ADANA

